

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 804

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 septembrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
924.	— Hotărâre privind aprobarea Regulilor generale pentru igiena produselor alimentare	1–11
925.	— Hotărâre pentru aprobarea Regulilor privind controalele oficiale efectuate pentru a se asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și cea privind alimentele și cu regulile de sănătate și de protecție a animalelor	12–32

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Regulilor generale pentru igiena produselor alimentare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 6³ lit. d) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1¹ din Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulile generale pentru igiena produselor alimentare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în colaborare cu Ministerul Sănătății, controlează modul de îndeplinire a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2002 privind aprobarea Normelor de igienă a produselor alimentare și ia măsurile ce se impun.

Art. 3. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în colaborare cu autoritățile abilitate implicate, prevăzute în Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, cu modificările și completările ulterioare, controlează modul de îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri și ia măsurile ce se impun, conform limitelor de competență legale.

Art. 4. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2002 privind aprobarea Normelor de igienă a produselor alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 2 decembrie 2002.

(3) Prezenta hotărâre transpune prevederile Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene nr. 852/2004/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 139 din 30 aprilie 2004.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur
Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și
pentru Siguranța Alimentelor,
Răzvan Țiru
Ministrul sănătății,
Mircea Cintează
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 11 august 2005.
Nr. 924.

ANEXĂ

REGULI GENERALE pentru igiena produselor alimentare

CAPITOLUL I Prevederi generale

ARTICOLUL 1 Domeniu de aplicare

(1) Prezenta hotărâre stabilește reguli generale cu privire la igiena produselor alimentare pentru operatorii cu activitate în domeniul alimentar, ținându-se cont, în mod special, de următoarele principii:

a) responsabilitatea primară pentru siguranța alimentelor aparține operatorului cu activitate în domeniul alimentar;

b) este necesar să se asigure siguranța alimentelor pe tot lanțul alimentar, începând cu producția primară;

c) este important să se asigure lanțul frigorific pentru alimente ce nu pot fi depozitate în siguranță la temperaturi ale mediului ambiant, în special pentru alimente congelate;

d) implementarea generală a procedurilor bazate pe principiile HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point), împreună cu aplicarea bunelor practici de igienă, trebuie să întărească responsabilitatea operatorilor cu activitate în domeniul alimentar;

e) ghidurile de bune practici sunt un instrument valoros pentru a ajuta operatorii cu activitate în domeniul alimentar, de la toate nivelurile lanțului alimentar, să fie în conformitate cu regulile de igienă a alimentelor și la aplicarea principiilor HACCP;

f) este necesar să se stabilească criteriile microbiologice și cerințele de control al temperaturii, bazate pe o evaluare științifică a riscului;

g) este necesar să se asigure ca alimentele importate să fie cel puțin la același standard de igienă ca alimentele produse în România sau să fie la un standard echivalent.

(2) Prezenta hotărâre se aplică tuturor etapelor de producție, de procesare și de distribuție a alimentelor,

precum și activităților de export, fără a se aduce atingere unor cerințe specifice cu referire la igiena alimentelor.

(3) Prezenta hotărâre nu se aplică:

a) producției primare pentru consum domestic privat;

b) preparării domestice, manipulării sau depozitării alimentelor pentru consum domestic privat;

c) furnizării directe, de către producător, de cantități mici de produse primare către consumatorul final sau către întreprinderi locale de vânzare cu amănuntul ce aprovizionează direct consumatorul final;

d) centrelor de colectare și tăbăcăriilor ce intră sub incidența definerii activităților în domeniul alimentar, numai pentru faptul că acestea manipulează materia primă pentru producerea de gelatină sau colagen.

(4) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, ca autoritate de reglementare în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor ce coordonează toate activitățile în acest domeniu, de la producerea materiilor prime până la consumator, stabilește împreună cu Ministerul Sănătății, în baza legislației naționale, reguli ce reglementează activitățile prevăzute la alin. (3) lit. c). Astfel de reguli trebuie să asigure realizarea obiectivelor prezentei hotărâri.

ARTICOLUL 2

Definiții

(1) În sensul prezentei hotărâri termenii și expresiile următoare se definesc astfel:

a) *igiena alimentelor*, denumită în continuare *igienă* – măsurile și condițiile necesare pentru controlul riscurilor și pentru a se asigura calitatea de propriu pentru consum uman a unui produs alimentar, în concordanță cu destinația prestabilită a acestuia;

b) *produse primare* — produse rezultate din producția primară, incluzând produse crescute pe sol, obținute prin creșterea de animale, din vânat și pescuit;

c) *întreprindere* — orice unitate cu activitate în domeniul alimentară;

d) *autoritate competentă* — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, denumită în continuare *Autoritatea*, competentă pentru implementarea, coordonarea implementării și asigurarea conformității cu prevederile prezentei hotărâri sau orice altă autoritate căreia i-a fost delegată acea competență. Aceasta poate include, de asemenea, după caz, autoritatea corespondentă a altei țări;

e) *echivalent* — cu referire la sisteme diferite, capacitatea de îndeplinire a acelorași obiective;

f) *contaminare* — prezența sau introducerea unui risc;

g) *apă potabilă* — apa ce întrunește cerințele minime prevăzute de Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, modificată și completată prin Legea nr. 311/2004, ce transpune Directiva Consiliului nr. 98/83/CE;

h) *apă de mare curată* — apa de mare naturală, artificială sau purificată ori apa sărată ce nu conține microorganisme, substanțe dăunătoare sau plancton marin toxic în cantități capabile să afecteze direct ori indirect salubritatea alimentelor;

i) *apă curată* — apa de mare curată și apa proaspătă de o calitate similară;

j) *ambalare* — plasarea unui produs alimentară într-un ambalaj sau container, în contact direct cu produsul alimentară respectiv și ambalajul ori containerul însuși;

k) *împachetare* — plasarea unuia sau mai multor alimente ambalate într-un al doilea container și chiar acesta din urmă;

l) *container sigilat ermetic* — un container ce este proiectat și destinat a fi sigur față de pătrunderea de pericole;

m) *procesare* — orice proces ce modifică substanțial produsul inițial, incluzând încălzirea, afumarea, sărarea, maturarea, uscarea, marinarea, extracția, extrudarea sau o combinare a acestor procese;

n) *produse neprocesate* — produse alimentare ce nu au fost supuse procesării și care includ produse ce au fost divizate, porționate, tăiate, decapitate, feliate, dezosate, tocate, jupuite, mărunțite, tranșate, curățate, fasonate, decojite, măcinate, răcite, congelate, congelate profund sau dezghețate;

o) *produse procesate* — produse alimentare ce rezultă din procesarea produselor neprocesate. Aceste produse pot conține ingrediente ce sunt necesare pentru prelucrarea lor sau pentru a induce caracteristici specifice.

(2) În anexa prezentei hotărâri, termenii „atunci când este necesar“, „după caz“, „adekvat“ și „suficient“ înseamnă, respectiv, „atunci când este necesar“, „după caz“, „adekvat“ sau „suficient“ pentru a îndeplini obiectivele prezentei hotărâri.

CAPITOLUL II

Obligațiile operatorilor cu activitate în domeniul alimentară

ARTICOLUL 3

Obligație generală

Operatorii cu activitate în domeniul alimentară trebuie să se asigure că toate etapele de producție, de procesare și de distribuție a alimentelor ce sunt sub controlul acestora satisfac cerințele aferente de igienă prevăzute de prezenta hotărâre.

ARTICOLUL 4

Cerințe de igienă generale și specifice

(1) Operatorii cu activitate în domeniul alimentară care realizează producție primară și cei asociați operațiunilor prevăzute în anexa nr. 1 la prezentele reguli generale trebuie să se conformeze cu prevederile generale de igienă prevăzute la cap. I din anexa nr. 1 la Reguli generale pentru igiena produselor alimentare și cu orice alte cerințe specifice prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 privind aprobarea Regulilor specifice de igienă pentru alimente de origine animală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 5 septembrie 2005, ce transpune Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene nr. 853/2004/CE.

(2) Operatorii cu activitate în domeniul alimentară care realizează oricare dintre etapele de producție, de procesare și de distribuție de alimente după acele etape la care se aplică prevederile alin. (1) trebuie să se conformeze cu cerințele generale de igienă prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele reguli generale și cu orice alte cerințe specifice prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE.

(3) Operatorii cu activitate în domeniul alimentară trebuie să adopte, după caz, următoarele măsuri specifice de igienă:

a) conformarea cu criteriile microbiologice pentru produse alimentare;

b) proceduri necesare pentru a îndeplini obiectivele prevăzute de prezenta hotărâre;

c) conformarea cu cerințele privind controlul temperaturii pentru produse alimentare;

d) menținerea lanțului de frig;

e) prelevarea de probe și efectuarea de analize de laborator.

(4) Criteriile, cerințele și obiectivele la care se referă alin. (3) trebuie adoptate în conformitate cu cerințele Uniunii Europene. Metodele de prelevare de probe și de analiză asociate trebuie să fie stabilite în conformitate cu aceeași procedură.

(5) a) Atunci când prezenta hotărâre, Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE, și măsurile de implementare a acestora nu specifică metodele de prelevare de probe și de analiză, operatorii cu activitate în domeniul alimentară pot utiliza metode corespunzătoare prevăzute de alte acte normative ale legislației naționale și comunitare ce reglementează domeniul veterinar și pentru siguranța alimentelor sau, în absența unor astfel de metode, metode ce oferă rezultate echivalente cu cele obținute utilizând metoda de referință, dacă acestea sunt validate științific în conformitate cu regulile sau protocoalele recunoscute internațional.

b) Operatorii cu activitate în domeniul alimentară pot utiliza ghidurile prevăzute la art. 7, 8 și 9 ca un ajutor pentru asigurarea conformității cu obligațiile ce rezultă pentru ei în baza prezentei hotărâri.

ARTICOLUL 5

**Analiza riscului și punctele critice de control — HACCP
(Hazard Analysis and Critical Control Point)**

(1) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie să pună în aplicare, să implementeze și să mențină o procedură sau proceduri permanente bazate pe principiile HACCP.

(2) Principiile HACCP la care se referă alin. (1) constau în următoarele:

a) identificarea oricărui risc ce poate fi prevenit, eliminat sau redus la niveluri acceptabile;

b) identificarea punctelor critice de control pentru etapa sau etapele în care controlul este esențial, pentru a se preveni ori a se elimina un risc sau pentru a-l reduce la niveluri acceptabile;

c) stabilirea limitelor critice în punctele critice de control ce separă acceptabilul de neacceptabil pentru prevenirea, eliminarea sau reducerea riscurilor identificate;

d) stabilirea și implementarea de proceduri eficiente de monitorizare a punctelor critice de control;

e) stabilirea de acțiuni corective, atunci când monitorizarea indică faptul că un punct critic de control nu este sub control;

f) stabilirea de proceduri ce trebuie să fie efectuate în mod regulat pentru a se verifica dacă măsurile enunțate la lit. a)–e) funcționează eficient;

g) stabilirea de documente și înregistrări proporțional cu natura și mărimea activității din domeniul alimentar, pentru a se demonstra aplicarea eficientă a măsurilor prevăzute la lit. a)–f).

(3) Când este efectuată orice modificare a produsului, a procesului de producție sau a unei etape a procesului de producție, operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie să revizuiască procedura și să-i aducă modificările care se impun.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică numai operatorilor cu activitate în domeniul alimentar care realizează orice etapă de producție, de procesare și de distribuție de alimente după producția primară, precum și acele operațiuni asociate, prevăzute în anexa nr. 1.

(5) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie:

a) să furnizeze autorității competente documente care atestă îndeplinirea prevederilor alin. (1), în maniera în care acestea o solicită, ținând cont de natura și mărimea activității în domeniul alimentar;

b) să se asigure că orice documente ce descriu proceduri elaborate în conformitate cu acest articol sunt actualizate permanent;

c) să rețină și să păstreze, pentru o perioadă corespunzătoare, orice alte documente și înregistrări.

(6) Autoritatea poate stabili măsuri detaliate pentru implementarea acestui articol în conformitate cu cerințele Uniunii Europene. Astfel de măsuri pot facilita implementarea acestui articol de către anumiți operatori cu activitate în domeniul alimentar, în special a procedurilor de utilizare ce sunt stabilite prin ghiduri pentru aplicarea principiilor HACCP, cu scopul de a se conforma cu alin. (1). Astfel de măsuri pot, de asemenea, să specifice perioada în care operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie să rețină și să păstreze documente și înregistrări, în conformitate cu alin. (4) lit. c).

ARTICOLUL 6

Controale oficiale, înregistrări și aprobări

(1) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie să coopereze cu autoritățile competente, în conformitate cu legislația națională în vigoare.

(2) Fiecare operator cu activitate în domeniul alimentar trebuie să notifice autorității sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și, respectiv, a municipiului București, în maniera în care aceasta o solicită, fiecare întreprindere aflată sub controlul său ce efectuează oricare dintre etapele de producție, de procesare și de distribuție de alimente, în scopul înregistrării fiecărei astfel de întreprinderi. Operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie să se asigure, de asemenea, că autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană și, respectiv, a municipiului București deține informații actualizate cu privire la aceste întreprinderi, inclusiv notificarea oricărei schimbări semnificative în activitatea acestora și închiderea oricărei întreprinderi existente.

(3) Atunci când este necesară autorizarea, operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie să se asigure că întreprinderile lor sunt aprobate de autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană și, respectiv, a municipiului București ca urmare a cel puțin unei inspecții efectuate la fața locului, această autorizare fiind acordată:

a) în baza legislației naționale, în afara celei ce nu transpune legislație comunitară;

b) în baza Hotărârii Guvernului nr. 954/2005 ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE; sau

c) în baza unei decizii adoptate în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

(4) Atunci când este necesară autorizarea anumitor întreprinderi în baza legislației naționale, așa cum este prevăzut la alin. (3) lit. a), Autoritatea trebuie să informeze Comisia Europeană și statele membre asupra reglementărilor naționale aplicabile.

CAPITOLUL III

Ghiduri de bune practici

ARTICOLUL 7

Elaborarea, difuzarea și utilizarea ghidurilor

Autoritatea trebuie să încurajeze elaborarea ghidurilor naționale de bune practici pentru igienă și pentru aplicarea principiilor HACCP, în conformitate cu art. 8. Trebuie să fie încurajate difuzarea și utilizarea atât a ghidurilor naționale, cât și a celor comunitare. Cu toate acestea, operatorii cu activitate în domeniul alimentar pot utiliza aceste ghiduri în mod voluntar.

ARTICOLUL 8

Ghiduri naționale

(1) Asociațiile de profil din sectoarele cu activități în domeniul alimentar pot elabora și difuza ghiduri naționale de bune practici, astfel:

a) prin consultare cu reprezentanți ai părților ale căror interese pot fi afectate substanțial, precum autoritățile competente și grupurile de consumatori;

b) având în vedere codurile aferente de practici ale Codex Alimentarius;

c) atunci când acestea se referă la producția primară și la acele operațiuni asociate acesteia, prevăzute de anexa nr. 1 la prezentele reguli generale, în concordanță cu recomandările prevăzute la cap. II din această anexă.

(2) Ghidurile naționale pot fi elaborate sub egida unui institut național de standardizare recunoscut la nivel comunitar.

(3) Autoritatea trebuie să evalueze ghidurile naționale, pentru a se asigura că:

a) acestea au fost elaborate în conformitate cu prevederile alin. (1);

b) conținutul acestora se poate utiliza pentru sectoarele din domeniul alimentar la care se referă acestea;

c) acestea sunt adecvate ca ghiduri pentru conformarea cu art. 3, 4 și 5, pentru sectoarele și pentru produsele alimentare la care se referă.

(4) Autoritatea transmite Comisiei Europene ghiduri naționale ce se conformează cu prevederile alin. (3), acestea fiind înregistrate de către Comisie și puse la dispoziție statelor membre.

(5) Ghidurile de bune practici elaborate în baza Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2002 privind aprobarea Normelor de igienă a produselor alimentare, ce transpune Directiva nr. 93/43/CEE, continuă să se aplice și după intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu obiectivele prezentei hotărâri.

CAPITOLUL IV

Activități de import și export

ARTICOLUL 9

Activități de import

În ceea ce privește igiena alimentelor importate, pe lângă cerințele Legii nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, modificată și completată prin Legea nr. 412/2004, ce transpune parțial Regulamentul nr. 178/2002, trebuie să fie respectate și cerințele prevăzute de art. 3—6.

ARTICOLUL 10

Activități de export

În ceea ce privește igiena alimentelor exportate sau reexportate, pe lângă cerințele Legii nr. 150/2004, modificată și completată prin Legea nr. 412/2004, ce transpune parțial Regulamentul nr. 178/2002, trebuie să fie incluse și cerințele prevăzute la art. 3—6.

CAPITOLUL V

Prevederi finale

ARTICOLUL 11

Măsuri de implementare

Autoritatea, împreună cu celelalte autorități implicate, poate elabora măsuri de implementare, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

ARTICOLUL 12

Modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la prezentele reguli generale

(1) Anexele nr. 1 și 2 pot fi modificate și completate, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene, ținându-se cont de:

a) necesitatea de a revizui recomandările prevăzute la art. 4 alin. (2) din anexa nr. 1;

b) experiența câștigată prin implementarea sistemelor bazate pe HACCP în aplicarea prevederilor art. 5;

c) evoluțiile tehnologice și consecințele practice ale acestora și de așteptările consumatorului cu privire la compoziția alimentelor;

d) opiniile științifice, în special cele obținute ca urmare a noi evaluări de risc;

e) criteriile microbiologice și de temperatură pentru produse alimentare.

(2) Autoritatea poate acorda derogări de la prevederile anexelor nr. 1 și 2, în special pentru a se facilita implementarea art. 5, pentru întreprinderi de capacitate mică, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene, ținând cont de factorii de risc aferenți, cu condiția ca astfel de derogări să nu afecteze îndeplinirea obiectivelor prezentei hotărâri.

(3) Autoritatea poate adopta, fără a compromite îndeplinirea obiectivelor prezentei hotărâri și în concordanță cu prevederile alin. (4) și (5), măsuri adaptând cerințele prevăzute în anexa nr. 2.

(4) a) Măsurile prevăzute la alin. (3) trebuie să aibă ca obiectiv:

- (i) să permită utilizarea în continuare a metodelor tradiționale, în oricare dintre etapele de producție, de procesare sau de distribuție de alimente; sau
- (ii) acomodarea cu necesitățile activităților din domeniul alimentar ce se desfășoară în zone ce sunt supuse unor constrângeri geografice speciale.

b) În alte cazuri măsurile trebuie să se aplice numai la proiectarea, construirea și echiparea întreprinderilor.

(5) Dacă Autoritatea intenționează să adopte măsurile prevăzute la alin. (3), trebuie să notifice aceasta Comisiei Europene și statelor membre. Notificarea trebuie:

a) să furnizeze o descriere detaliată a cerințelor pe care Autoritatea le consideră necesar să fie adaptate și natura adaptărilor preconizate;

b) să descrie produsele alimentare și întreprinderile la care se referă;

c) să explice motivele adaptării, inclusiv, atunci când este relevant, furnizarea unui rezumat al analizelor de risc efectuate și orice măsuri ce trebuie să fie luate pentru a se asigura că adaptarea nu compromite obiectivele prezentei hotărâri;

d) să furnizeze orice alte informații relevante.

(6) Atunci când Autoritatea este notificată, în conformitate cu alin. (5), de către un stat membru că acesta intenționează să adopte măsuri, aceasta are la dispoziție o perioadă de 3 luni de la primirea notificării, pentru a transmite Comisiei Europene comentarii scrise. În cazul adaptărilor ce survin din aplicarea alin. (4) lit. b), această perioadă trebuie să fie extinsă la 4 luni, dacă Autoritatea solicită aceasta.

(7) Autoritatea poate adopta măsuri ce adaptează cerințele anexei nr. 2 numai:

a) în conformitate cu decizia adoptată în baza alin. (6);

b) dacă după o lună de la expirarea perioadei la care se referă alin. (6), Comisia Europeană nu a informat Autoritatea că a primit comentarii scrise sau că intenționează să propună adoptarea unei decizii în conformitate cu alin. (6).

ARTICOLUL 13

Măsuri de implementare și dispoziții tranzitorii

(1) Orice referire la Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2002 ce transpune Directiva nr. 93/43/CEE se consideră ca fiind efectuată la prezenta hotărâre de la data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Măsurile adoptate ca urmare a aplicării prevederilor art. 5 și 8 din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2002 se aplică până la înlocuirea acestora prin măsuri adoptate în conformitate cu prezenta hotărâre sau cu Legea nr. 150/2004, modificată și completată prin Legea nr. 412/2004.

(3) Până la stabilirea de criterii sau cerințe prevăzute la art. 4 alin. (3), Autoritatea poate menține orice reguli ce stabilesc astfel de criterii sau cerințe pe care aceasta le-a adoptat în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2002.

(4) Până la aplicarea noii legislații transpuse ce stabilește reguli pentru realizarea de controale oficiale ale alimentelor, Autoritatea și, după caz, împreună cu celelalte autorități competente, instituie măsuri corespunzătoare pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de sau în baza prezentei hotărâri.

ARTICOLUL 14

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele reguli generale.

*ANEXA Nr. 1
la regulile generale*

PRODUCȚIA PRIMARĂ

CAPITOLUL I

Prevederi generale de igienă pentru producția primară și operațiuni asociate acesteia

ARTICOLUL 1

Domeniu de aplicare

Prezenta anexă se aplică producției primare și următoarelor operațiuni asociate acesteia:

a) transportul, depozitarea și manipularea produselor primare la locul de producție, cu condiția ca aceste operațiuni să nu modifice substanțial natura acestora;

b) transportul de animale vii, atunci când este necesar să se îndeplinească obiectivele prezentei hotărâri;

c) în cazul produselor de origine vegetală, al produselor de pescuit și al vânatului sălbatic, operațiunile de transport pentru livrarea produselor primare a căror natură nu a fost modificată substanțial, de la locul de producție până la o întreprindere.

ARTICOLUL 2

Reguli privind igiena

(1) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie să se asigure că produsele primare sunt protejate față de contaminare, având în vedere orice procesare pe care produsele primare o vor suporta ulterior.

(2) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie să se conformeze prevederilor naționale corespunzătoare și celor comunitare transpuse în legislația națională, referitoare la controlul riscurilor pentru producția primară și operațiunile asociate acesteia, incluzând:

a) măsuri pentru a se controla contaminarea ce provine din aer, sol, apă, hrană pentru animale, fertilizatori, produse medicinale de uz veterinar, produse pentru protecția plantelor, biocide și din depozitarea, manipularea, colectarea și prelucrarea deșeurilor;

b) măsuri referitoare la sănătatea și bunăstarea animalelor și la sănătatea plantelor și care au implicații

asupra sănătății publice, incluzând programe pentru monitorizarea și controlul zoonozelor și al agenților zoonotici.

(3) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar care cresc, colectează sau vânează animale ori care obțin produse primare de origine animală trebuie să ia măsuri adecvate, după caz, pentru:

a) a menține în bună stare orice facilități utilizate în legătură cu producția primară și cu operațiunile asociate acesteia, incluzând facilități utilizate pentru depozitarea și manipularea hranei pentru animale, pentru a le curăța și, unde este necesar după curățare, a le dezinfecța într-o manieră corespunzătoare;

b) a menține curat și, unde este necesar după curățare, a dezinfecța într-o manieră corespunzătoare echipamentul, containerele, boxele, vehiculele și vasele;

c) a asigura, pe cât posibil, curățenia animalelor ce urmează a fi sacrificate și, atunci când este necesar, a animalelor de producție;

d) a utiliza apă potabilă sau apă curată oricând este necesar pentru a se preveni contaminarea;

e) a se asigura că personalul care manipulează produsele alimentare este în stare bună de sănătate și a fost instruit cu privire la riscurile pentru sănătate;

f) a se evita, pe cât posibil, ca animalele și dăunătorii să determine producerea contaminării;

g) a se depozita și a se manipula deșeurii și substanțe periculoase, astfel încât să se prevină contaminarea;

h) a se preveni introducerea și răspândirea de boli contagioase transmisibile la oameni prin alimente, inclusiv luarea de măsuri de precauție atunci când se introduc animale noi și raportarea suspiciunii existenței unor focare de astfel de boli către autoritatea competentă;

i) a ține cont de rezultatele oricăror analize aferente efectuate pe probe prelevate de la animale sau pe alte probe ce au importanță pentru sănătatea publică;

j) a utiliza corect aditivi furajeri și produse medicinale de uz veterinar, în conformitate cu legislația aferentă.

(4) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar care produc sau recoltează produse vegetale trebuie să ia măsuri adecvate, după caz, pentru:

a) a menține curate și, atunci când este necesar după curățare, a dezinfecta, într-o manieră corespunzătoare, facilitățile, echipamentul, containerele, lăzile, vehiculele și vasele;

b) a asigura, după cum este necesar, condiții igienice de producție, de transport și de depozitare și starea de curățenie a produselor vegetale;

c) a utiliza apă potabilă sau apă curată oricând este necesar să se prevină contaminarea;

d) a se asigura că personalul care manipulează produse alimentare este în bună stare de sănătate și a fost instruit cu privire la riscurile pentru sănătate;

e) a preveni, pe cât posibil, ca animalele și dăunătorii să determine producerea contaminării;

f) a se depozita și a se manipula deșeuri și substanțe periculoase, astfel încât să se prevină contaminarea;

g) a ține cont de rezultatele oricăror analize relevante efectuate pe probe prelevate de la plante sau pe alte probe ce au importanță pentru sănătatea publică;

h) a se utiliza corect produse pentru protecția plantelor și biocide, așa cum s-a solicitat de legislația în vigoare.

(5) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie să ia măsuri corespunzătoare de remediere atunci când au fost informați despre probleme identificate în timpul controalelor oficiale.

ARTICOLUL 3

Păstrarea documentelor

(1) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie să întocmească și să păstreze documente referitoare la măsurile puse în aplicare pentru a controla pericolele într-o manieră și pentru o perioadă corespunzătoare, proporțional cu natura și mărimea activităților din domeniul alimentar. Operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie să facă disponibile informațiile relevante conținute de aceste înregistrări autorității sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor locale sau județene și, respectiv, a municipiului București și, după caz, celorlalte autorități competente, precum și pe cele pe care le-au primit aceștia, la cerere.

(2) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar care cresc animale sau care obțin produse primare de origine animală trebuie, în special, să întocmească și să păstreze documente cu privire la:

a) natura și originea hranei pentru animale administrate animalelor;

b) produsele medicinale de uz veterinar sau alte tratamente administrate animalelor, datele de administrare și perioadele de așteptare;

c) apariția de boli ce pot afecta siguranța produselor de origine animală;

d) rezultatele oricăror analize efectuate pe probe prelevate de la animale sau pe alte probe prelevate în scop de diagnostic ce au importanță pentru sănătatea publică;

e) orice rapoarte aferente verificărilor efectuate asupra animalelor sau produselor de origine animală.

(3) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar care produc sau recoltează produse vegetale trebuie, în special, să întocmească și să păstreze documente cu privire la:

a) orice utilizare a produselor pentru protecția plantelor și a biocidelor;

b) orice apariție a dăunătorilor sau a bolilor ce pot afecta siguranța produselor de origine vegetală;

c) rezultatele oricăror analize relevante efectuate pe probe prelevate de la plante sau pe alte probe ce au importanță pentru sănătatea publică.

(4) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar pot fi asistați, pentru întocmirea și păstrarea documentelor, de alte persoane precum medici veterinari, agronomi și tehnicieni de fermă.

CAPITOLUL II

Recomandări pentru ghiduri de bune practici de igienă

ARTICOLUL 4

(1) Ghidurile naționale și comunitare prevăzute la art. 7 și 8 din anexa la prezenta hotărâre trebuie să conțină îndrumări cu privire la bunele practici de igienă pentru controlul pericolelor și la operațiunile asociate producției primare.

(2) Ghidurile de bune practici de igienă trebuie să includă informații corespunzătoare cu privire la riscurile ce pot apărea în producția primară și operațiuni asociate acesteia, precum și măsuri pentru a controla riscurile, incluzând măsuri aferente prevăzute de legislația națională, legislația comunitară transpusă sau de programele naționale. Exemple de astfel de riscuri și măsuri pot include:

a) controlul contaminării, precum cea cu micotoxine, metale grele și material radioactiv;

b) utilizarea de apă, deșeuri organice și fertilizatori;

c) utilizarea corectă și adecvată a produselor pentru protecția plantelor și a biocidelor și trasabilitatea acestora;

d) utilizarea corectă și adecvată a produselor medicinale de uz veterinar și a aditivilor furajeri și trasabilitatea acestora;

e) pregătirea, depozitarea, utilizarea și trasabilitatea furajelor;

f) ecarisarea corespunzătoare a animalelor moarte, înlăturarea corespunzătoare a deșeurilor și a gunoiului;

g) măsuri de protecție pentru prevenirea introducerii de boli contagioase transmisibile la oameni prin consum de alimente și orice obligație de a notifica autorității competente despre acestea;

h) proceduri, practici și metode pentru a se asigura că alimentele sunt produse, manipulate, împachetate, depozitate și transportate în condiții corespunzătoare de igienă, incluzând igienizarea și controlul dăunătorilor eficiente;

i) măsuri privind starea de curățenie a animalelor pentru tăiere și producție;

j) măsuri legate de întocmirea și păstrarea documentelor și a evidențelor.

CERINȚE GENERALE DE IGIENĂ**pentru operatorii cu activitate în domeniul alimentar, cu excepția cazului în care se aplică prevederile anexei nr. 1**

INTRODUCERE

Prevederile cuprinse în cap. V—XII se aplică tuturor etapelor de producție, de procesare și de distribuție a alimentelor, iar prevederile celorlalte capitole se aplică după cum urmează:

- prevederile cap. I se aplică tuturor obiectivelor din domeniul alimentar, cu excepția obiectivelor cărora li se aplică prevederile cap. III;
- prevederile cap. II se aplică tuturor încăperilor în care sunt preparate, tratate sau procesate alimente, cu excepția zonelor pentru servirea mesei și a obiectivelor cărora li se aplică prevederile cap. III;
- prevederile cap. III se aplică acelor obiective prevăzute de titlul capitolului;
- prevederile cap. IV se aplică transportului.

CAPITOLUL I

Cerințe generale pentru obiective din domeniul alimentar, altele decât cele prevăzute de cap. III

(1) Obiectivele din domeniul alimentar trebuie să fie menținute curate și în stare bună de funcționare și întreținere.

(2) Proiectarea, designul, construcția, localizarea și mărimea obiectivelor din domeniul alimentar trebuie:

a) să permită întreținerea, igienizarea și/sau dezinfectia adecvată, pentru a se evita ori a reduce la minimum posibilitățile de contaminare pe calea aerului, și să asigure spațiu de lucru adecvat care să permită efectuarea igienică a tuturor operațiunilor;

b) să fie astfel încât să protejeze împotriva acumulării de murdărie, contactului cu materiale toxice, căderii de particule în alimente și formării de condens sau de mușgaiuri pe suprafețe;

c) să permită aplicarea bunelor practici de igienă pentru alimente, inclusiv protecția împotriva contaminării și, în special, controlul dăunătorilor;

d) să ofere, după caz, condiții adecvate de manipulare și depozitare a alimentelor, la o temperatură controlată, să fie de capacitate suficientă pentru menținerea produselor alimentare la temperaturi corespunzătoare și să fie proiectate pentru a permite ca aceste temperaturi să fie monitorizate și, după caz, să fie înregistrate.

(3) Trebuie să fie disponibil un număr adecvat de toalete conectate la un sistem eficient de canalizare. Toaletele nu trebuie să comunice direct cu spațiile în care sunt manipulate alimente.

(4) Trebuie să fie disponibil un număr corespunzător de spălătoare, amplasate și concepute în mod adecvat pentru curățarea mâinilor. Trebuie să se asigure lavoare pentru curățarea mâinilor, prevăzute cu apă curentă caldă și rece, cu materiale pentru spălarea mâinilor și pentru uscare igienică. Atunci când este necesar, utilitățile pentru spălarea alimentelor trebuie să fie separate de cele pentru spălarea mâinilor.

(5) Trebuie să se asigure mijloace potrivite și suficiente de ventilație naturală sau mecanică. Trebuie să fie evitat fluxul mecanic de aer dintr-o zonă contaminată către o zonă curată. Sistemele de ventilație trebuie să fie construite astfel încât să permită ca filtrele și alte componente ce necesită curățare sau înlocuire să fie ușor accesibile.

(6) Grupurile sanitare trebuie să aibă ventilație naturală sau mecanică.

(7) Obiectivele din domeniul alimentar trebuie să aibă iluminare naturală și/sau artificială.

(8) Facilitățile pentru drenaj trebuie să fie adecvate destinației de utilizare. Acestea trebuie să fie concepute și construite în așa fel încât să se evite riscul de contaminare. Atunci când canalele de drenaj sunt deschise total sau parțial, acestea trebuie să fie concepute pentru a se asigura că nu se scurg deșeuri dintr-o zonă contaminată spre sau într-o zonă curată, în special în zona în care sunt manipulate alimente ce pot să prezinte un risc ridicat pentru consumatorul final.

(9) După caz, trebuie să fie asigurate vestiare pentru personal.

(10) Agenții de curățare și substanțele dezinfectante nu trebuie să fie depozitate în zone unde se manipulează alimente.

CAPITOLUL II

Cerințe specifice pentru încăperile unde sunt preparate, tratate sau procesate produse alimentare, cu excepția spațiilor pentru servirea mesei și a acelor obiective prevăzute de cap. III

(1) În încăperile în care sunt preparate, tratate sau procesate alimente, cu excepția spațiilor pentru servirea mesei și a acelor obiective prevăzute de cap. III, dar incluzând spațiile conținute de mijloacele de transport, configurația și proiectul trebuie să permită aplicarea bunelor practici de igienă a alimentelor, incluzând protecția împotriva contaminării între și în timpul operațiunilor.

(2) În special:

a) suprafețele pavimentului trebuie să fie menținute în bune condiții de întreținere și să fie ușor de curățat și, după caz, de dezinfectat. Aceasta necesită utilizarea unui material impermeabil, nonabsorbant, lavabil și netoxic, cu excepția cazului în care operatorii cu activitate în domeniul alimentar pot dovedi autorității competente că alte materiale utilizate sunt corespunzătoare. După caz, pavimentul trebuie să permită drenajul adecvat al suprafețelor;

b) suprafețele pereților trebuie să fie menținute în condiții bune de întreținere și să fie ușor de curățat, iar atunci când este necesar, de dezinfectat. Aceasta necesită utilizarea unor materiale impermeabile, nonabsorbante, lavabile și netoxice, precum și o suprafață netedă până la o înălțime adecvată efectuării diferitelor operațiuni, cu excepția cazului în care operatorii cu activitate în domeniul

alimentar pot dovedi autorității competente că alte materiale utilizate sunt corespunzătoare;

c) plafoanele sau, acolo unde nu există plafoane, suprafața interioară a acoperișului și accesoriile suspendate trebuie să fie construite și finisate astfel încât să se prevină acumularea de murdărie și să se reducă condensul, creșterea de mușegaiuri și împrăștierea de particule;

d) ferestrele și alte deschizături trebuie să fie construite pentru a se preveni acumularea de murdărie. Cele ce pot fi deschise către mediul exterior trebuie, după caz, să fie echipate cu plase împotriva insectelor, ce pot fi ușor demontate pentru curățare. Atunci când deschiderea ferestrelor ar avea ca rezultat contaminarea, ferestrele trebuie să rămână închise și fixate în timpul producției;

e) ușile trebuie să fie ușor de curățat, iar atunci când este necesar, de dezinfectat. Pentru aceasta este necesară utilizarea de suprafețe netede și nonabsorbante, cu excepția cazului în care operatorii cu activitate în domeniul alimentar pot dovedi autorității competente că alte materiale utilizate sunt corespunzătoare;

f) suprafețele, incluzând suprafețele echipamentelor, din spațiile în care sunt manipulate alimente și, în special, suprafețele ce intră în contact cu alimentele trebuie să fie menținute în stare bună de întreținere și trebuie să fie ușor de curățat, iar atunci când este necesar, de dezinfectat. Pentru aceasta este necesară utilizarea de materiale netede, lavabile, rezistente la coroziune și netoxice, cu excepția cazului în care operatorii cu activitate în domeniul alimentar pot dovedi autorității competente că alte materiale utilizate sunt corespunzătoare.

(3) Trebuie să fie asigurate facilități adecvate, după caz, pentru curățarea, dezinfecția și depozitarea ustensilelor și a echipamentelor de lucru. Aceste facilități trebuie să fie construite din materiale rezistente la coroziune, să fie ușor de curățat și să fie aprovizionate în mod adecvat cu apă fierbinte și rece.

(4) Trebuie să se elaboreze, după caz, instrucțiuni pentru spălarea alimentelor. Fiecare cuvă sau orice astfel de facilități destinate spălării de alimente trebuie să aibă o sursă adecvată de apă fierbinte și/sau apă potabilă rece, în conformitate cu cerințele cap. VII, și să fie menținută curată, iar atunci când este necesar, dezinfectată.

CAPITOLUL III

Cerințe pentru facilități mobile și/sau temporare (precum marchize, standuri de comercializare, vehicule mobile pentru vânzare), facilități utilizate în principal drept locuințe private, dar unde sunt preparate alimente, în mod regulat, pentru punere pe piață, precum și automate pentru vânzare

(1) Facilitățile și automatele pentru vânzare, în măsura în care este practicabil în mod rezonabil, trebuie să fie în așa fel amplasate, concepute, construite, menținute curate și în bune condiții, încât să se evite riscul contaminării, în special de către animale și dăunători.

(2) În special, atunci când este necesar:

a) trebuie să fie disponibile facilități corespunzătoare pentru menținerea igienei corespunzătoare a personalului (incluzând facilități pentru spălarea și uscarea igienică a mâinilor, spații sanitare igienice și vestiare);

b) suprafețele în contact cu alimentele trebuie să fie în bună stare de întreținere și trebuie să fie ușor de curățat,

iar atunci când este necesar, de dezinfectat. Pentru aceasta este necesară utilizarea de materiale netede, lavabile, rezistente la coroziune și netoxice, cu excepția cazului în care operatorii cu activitate în domeniul alimentar pot dovedi autorității competente că alte materiale utilizate sunt corespunzătoare;

c) trebuie să fie elaborate instrucțiuni adecvate pentru curățarea și, după caz, dezinfecția ustensilelor și a echipamentului de lucru;

d) atunci când produsele alimentare sunt curățate, ca parte a operațiunilor din cadrul activităților în domeniul alimentar, trebuie elaborate instrucțiuni adecvate pentru ca această operațiune să se efectueze igienic;

e) trebuie să fie disponibilă o sursă adecvată de apă fierbinte și/sau de apă potabilă rece;

f) trebuie să fie disponibile dispozitive adecvate și/sau facilități, pentru depozitarea igienică, colectarea și eliminarea substanțelor periculoase și/sau necomestibile și a deșeurilor (lichide sau solide);

g) trebuie să fie disponibile facilități adecvate și/sau dispozitive pentru menținerea și monitorizarea condițiilor adecvate de temperatură pentru alimente;

h) produsele alimentare trebuie să fie plasate în așa fel încât să se evite riscul contaminării, pe cât este practic posibil.

CAPITOLUL IV

Transportul

(1) Mijloacele de transport și/sau containerele utilizate pentru transportul produselor alimentare trebuie să fie menținute curate și în bună stare de întreținere și funcționare pentru ca alimentele să fie protejate împotriva contaminării și, după caz, să fie concepute și construite pentru a se permite igienizarea și/sau dezinfecția adecvate.

(2) Recipientele din vehicule și/sau containerele nu trebuie să fie utilizate pentru transportul altor materii decât produsele alimentare, atunci când această utilizare poate avea ca rezultat contaminarea.

(3) Atunci când transportoarele și/sau containerele sunt utilizate și pentru transportul altor materiale decât produse alimentare sau pentru transportul simultan al unor produse alimentare diferite, trebuie să existe, după caz, o separare efectivă a produselor.

(4) Produsele alimentare sub formă lichidă, de granule sau de pudră, în vrac, trebuie să fie transportate în recipiente și/sau containere/tancuri rezervate exclusiv transportului de produse alimentare. Astfel de containere trebuie să fie marcate în mod vizibil cu litere ce nu pot fi șterse, în una sau mai multe limbi de circulație internațională, pentru a se scoate în evidență că acestea sunt utilizate exclusiv pentru transportul de produse alimentare, sau trebuie să fie marcate cu inscripția „numai pentru produse alimentare“.

(5) Atunci când mijloacele de transport și/sau containerele au fost utilizate pentru transportul altor bunuri decât produse alimentare sau pentru transportul de produse alimentare diferite, trebuie să se efectueze o igienizare eficientă între încărcări, pentru a se evita riscul de contaminare.

(6) Produsele alimentare din mijloace de transport și/sau containere trebuie să fie aranjate și protejate, astfel încât să se reducă la minimum riscul de contaminare.

(7) După caz, mijloacele de transport și/sau containerele utilizate pentru transport de alimente trebuie să permită menținerea alimentelor la temperaturi corespunzătoare și să permită ca aceste temperaturi să fie monitorizate.

CAPITOLUL V

Cerințe pentru echipamente

(1) Toate articolele, ustensilele, dotările, garniturile, componentele și echipamentele cu care alimentele vin în contact trebuie:

a) să fie igienizate eficient, iar atunci când este necesar, dezinfectate. Igienizarea și dezinfecția trebuie să aibă loc cu o frecvență suficientă pentru a se evita orice risc de contaminare;

b) să fie astfel construite, confecționate din astfel de materiale și să fie menținute în bună ordine, stare de funcționare și condiții de întreținere, încât să se reducă la minimum orice risc de contaminare;

c) cu excepția containerelor nereturnabile și a materialelor de împachetare, să fie astfel construite, confecționate din astfel de materiale și să fie menținute în bună ordine, stare de funcționare și condiții de întreținere, încât să permită să fie păstrate curate, iar atunci când este necesar, să fie dezinfectate; și

d) să fie instalate de așa manieră încât să se permită igienizarea adecvată a echipamentului și a zonei înconjurătoare.

(2) După caz, echipamentul trebuie să fie dotat cu orice dispozitiv corespunzător de control necesar, pentru a se garanta îndeplinirea obiectivelor prezentei hotărâri.

(3) Atunci când este necesară utilizarea de aditivi chimici pentru a se preveni coroziunea echipamentului și a containerelor, aceștia trebuie să fie utilizați în conformitate cu bunele practici.

CAPITOLUL VI

Deșeuri alimentare

(1) Deșeurile alimentare, subprodusele necomestibile și alte resturi trebuie să fie îndepărtate cât mai repede posibil din încăperile în care sunt prezente alimente, pentru a se evita astfel acumularea acestora.

(2) Deșeurile alimentare, subprodusele necomestibile și alte resturi trebuie să fie depozitate în containere ce se închid, cu excepția cazului în care operatorii cu activitate în domeniul alimentar pot demonstra autorității competente că alte tipuri de containere sau sisteme de evacuare utilizate sunt corespunzătoare. Aceste containere trebuie să fie construite corespunzător, ținute în condiții adecvate, să fie ușor de igienizat și, atunci când este necesar, de dezinfectat.

(3) Trebuie să fie luate măsurile necesare pentru depozitarea, colectarea și distrugerea deșeurilor alimentare, a subproduselor necomestibile și a altor resturi. Spațiile de depozitare a deșeurilor trebuie să fie concepute și utilizate în așa fel încât să se permită menținerea curată a acestora și, după caz, să fie libere de animale și dăunători.

(4) Toate deșeurile trebuie să fie eliminate în mod igienic și protejând mediul, în conformitate cu legislația comunitară transpusă, aplicabilă în acest scop, și nu trebuie să constituie o sursă directă sau indirectă de contaminare.

CAPITOLUL VII

Aprovizionarea cu apă

(1) a) Trebuie să existe o sursă adecvată de apă potabilă ce trebuie să fie utilizată oricând este necesar să se asigure condiții ca alimentele să nu fie contaminate.

b) Apa curată poate fi utilizată pentru produse din pescuit întregi. Poate fi utilizată apă de mare curată pentru moluște bivalve vii, echinoderme, tunicate și gasteropode marine. Apa curată poate fi utilizată, de asemenea, pentru spălare externă. Când este utilizată o astfel de apă, trebuie să fie asigurate facilități adecvate pentru furnizarea acesteia.

(2) Atunci când este utilizată apă nepotabilă, de exemplu pentru controlul incendiilor, pentru producerea de aburi, pentru refrigerare și pentru alte scopuri similare, aceasta trebuie circulată printr-un sistem separat, bine identificat. Apa nepotabilă nu trebuie să aibă conexiuni cu sau să permită refluxul în sistemele de apă potabilă.

(3) Apa reciclată utilizată pentru prelucrare sau ca ingredient nu trebuie să prezinte nici un risc de contaminare. Aceasta trebuie să fie de același standard ca apa potabilă, cu excepția cazului în care se poate demonstra autorității competente că, în fapt, calitatea apei nu poate afecta salubritatea produsului alimentar în forma finită a acestuia.

(4) Gheața ce vine în contact cu alimentele sau care poate contamina alimentele trebuie să fie produsă din apă potabilă sau, atunci când este utilizată pentru răcirea produselor din pescuit întregi, din apă curată. Aceasta trebuie să fie produsă, manipulată și depozitată în condiții care să o protejeze de contaminare.

(5) Aburul utilizat în contact direct cu alimentele nu trebuie să conțină nici o substanță ce reprezintă un pericol pentru sănătate sau care are potențialul să contamineze alimentele.

(6) Atunci când alimentelor le este aplicat un tratament termic în containere sigilate ermetic, trebuie să se asigure ca apa utilizată pentru răcirea containerelor după tratamentul termic să nu constituie o sursă de contaminare pentru alimente.

CAPITOLUL VIII

Igiena personalului

(1) Fiecare persoană care lucrează în zona de manipulare a alimentelor trebuie să mențină un grad ridicat de curățenie personală și trebuie să poarte îmbrăcăminte adecvată, curată și, după caz, echipament de protecție.

(2) Nici unei persoane care suferă de o boală sau este purtătoare a unei boli ce poate fi transmisă prin alimente ori care suferă de o altă afecțiune, cum ar fi leziuni infectate, infecții ale pielii, abcese sau diaree, nu trebuie să i se permită să manipuleze alimente ori să intre în nici o zonă de manipulare a alimentelor, de orice capacitate, dacă există posibilitatea de contaminare directă sau indirectă. Orice persoană astfel afectată și angajată într-o întreprindere din domeniul alimentar și care este posibil să intre în contact cu alimente trebuie să raporteze imediat operatorului cu activitate în domeniul alimentar boala sau simptomele, iar dacă este posibil, cauzele acestora.

CAPITOLUL IX

Prevederi aplicabile produselor alimentare

(1) Un operator cu activitate în domeniul alimentar nu trebuie să accepte materii prime ori ingrediente, altele decât animale vii sau orice alt material utilizat la procesarea produselor, dacă acestea sunt cunoscute a fi sau se apreciază, în mod rezonabil, că ar putea să fie contaminate cu paraziți, cu microorganisme patogene ori cu substanțe toxice, de descompunere sau străine, în așa măsură încât, chiar după ce operatorul cu activitate în domeniul alimentar a aplicat în mod igienic proceduri normale de sortare și/sau de preparare ori de procesare, produsul final ar fi impropriu pentru consum uman.

(2) Materiile prime și toate ingredientele depozitate într-o întreprindere din domeniul alimentar trebuie să fie ținute în condiții corespunzătoare, concepute să prevină deteriorarea acestora și să le protejeze împotriva contaminării.

(3) În toate etapele de producție, de procesare și de distribuție alimentele ce trebuie să fie protejate împotriva oricărei contaminări ce poate face alimentul impropriu pentru consum uman, dăunător pentru sănătate sau contaminat în așa măsură încât ar fi nerezonabil să fie consumat în acea stare.

(4) Trebuie să se aplice proceduri adecvate pentru a se controla dăunătorii. Trebuie, de asemenea, să se aplice proceduri adecvate, pentru a se preveni ca animalele domestice să aibă acces în locuri unde sunt pregătite, manipulate sau depozitate alimente (sau atunci când autoritatea competentă permite aceasta în cazuri speciale, pentru a se preveni ca un astfel de acces să ducă la contaminare).

(5) Materiile prime, ingredientele, produsele intermediare și produsele finite ce pot să faciliteze multiplicarea unor microorganisme patogene sau formarea de toxine nu trebuie să fie păstrate la temperaturi ce ar putea avea ca rezultat un risc pentru sănătate. Lanțul de frig nu trebuie să fie întrerupt. Totuși, sunt permise perioade limitate fără controlul temperaturii, pentru a se permite derularea practică a activităților preparării, transportului, depozitării, expunerii și servirii mâncării, cu condiția ca aceasta să nu aibă drept rezultat un risc pentru sănătate. Întreprinderile din domeniul alimentar în care se produc, se manipulează și se ambalează produse alimentare procesate trebuie să dispună de încăperi adecvate, suficient de mari pentru depozitarea separată a materiilor prime de materialul procesat, și de spații separate de depozitare în condiții de refrigerare și suficient de mari.

(6) Atunci când produsele alimentare urmează să fie păstrate sau servite la temperaturi scăzute, acestea trebuie să fie răcite cât mai repede posibil după faza de procesare la cald sau faza de preparare finală, dacă nu este aplicat nici un proces de tratare termică, la o temperatură ce nu trebuie să aibă ca rezultat un risc pentru sănătate.

(7) Decongelarea produselor alimentare trebuie să fie realizată în așa fel încât să se reducă la minimum riscul dezvoltării de microorganisme patogene sau al formării de toxine în alimente. În timpul decongelării alimentele trebuie să fie supuse la temperaturi care să nu aibă ca rezultat un risc pentru sănătate. Atunci când lichidul ce se scurge în procesul de decongelare poate reprezenta un risc pentru sănătate, acesta trebuie să fie drenat în mod adecvat. După decongelare alimentele trebuie să fie manipulate de

asa manieră încât să se reducă la minimum riscul dezvoltării de microorganisme patogene sau formarea de toxine.

(8) Substanțele ce prezintă un risc și/sau cele necomestibile, incluzând hrana pentru animale, trebuie să fie etichetate și depozitate adecvat, în containere separate și sigure.

CAPITOLUL X

Prevederi aplicabile ambalării și împachetării produselor alimentare

(1) Materialul utilizat pentru ambalare și împachetare nu trebuie să reprezinte o sursă de contaminare.

(2) Materialele de ambalare trebuie să fie depozitate de așa manieră încât acestea să nu fie expuse la un risc de contaminare.

(3) Operațiunile de ambalare și împachetare trebuie să fie efectuate astfel încât să se evite contaminarea produselor. După caz și în special în cazul recipientelor și al vaselor de sticlă, trebuie să fie asigurate integritatea containerului și igiena acestuia.

(4) Materialul de ambalare și de împachetare reutilizat pentru produse alimentare trebuie să fie ușor de igienizat, iar atunci când este necesar, de dezinfectat.

CAPITOLUL XI

Tratamentul termic

Următoarele cerințe se aplică numai pentru alimentele puse pe piață în containere închise ermetic:

1. orice proces de tratare termică utilizat pentru a procesa un produs neprocesat sau pentru a procesa în continuare un produs procesat trebuie:

a) să asigure o temperatură dată, pentru toate părțile produsului tratat, pentru o perioadă de timp dată;

b) să prevină situația ca produsul să devină contaminat în timpul procesului;

2. pentru a se asigura că prin procesul utilizat se îndeplinesc obiectivele dorite, operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie să controleze cu regularitate parametrii principali relevanți (în mod special temperatura, presiunea, ermeticitatea și parametrii microbiologici), inclusiv prin utilizarea de dispozitive automate;

3. procesul utilizat trebuie să fie conform unui standard recunoscut internațional (de exemplu, pasteurizare, temperatură ultraînaltă — UHT sau sterilizare).

CAPITOLUL XII

Instruire

Operatorii cu activitate în domeniul alimentar trebuie să se asigure:

a) că persoanele care manipulează alimente sunt instruite în probleme de igienă a alimentelor, proporțional cu activitatea desfășurată;

b) că, în fapt, cei responsabili pentru elaborarea și menținerea procedurii prevăzute la art. 5 alin. (1) din anexa la hotărâre sau pentru punerea în aplicare a ghidurilor aferente au primit instruirea corespunzătoare în aplicarea principiilor HACCP;

c) de conformitatea cu toate cerințele legislației naționale referitoare la programe de instruire pentru persoane care lucrează în anumite sectoare alimentare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulilor privind controalele oficiale efectuate pentru a se asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și cea privind alimentele și cu regulile de sănătate și de protecție a animalelor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6³ lit. d) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulile privind controalele oficiale efectuate pentru a se asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și cea privind alimentele și cu regulile de sănătate și de protecție a animalelor, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în colaborare cu autoritățile naționale prevăzute în Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, controlează modul de îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri și ia măsurile ce se impun, conform limitelor de competență legale.

Art. 3. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Hotărârea Guvernului nr. 1.196/2002 pentru aprobarea Normelor generale privind controlul oficial al alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 13 noiembrie 2002;

b) Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 776/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind introducerea metodelor comunitare de prelevare de probe și de analiză pentru controlul oficial al furajelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 15 octombrie 2003, ce transpune Directiva nr. 70/373/CEE;

c) Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 126/2004 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind utilizarea în România a metodelor comunitare de prelevare de probe și de analiză pentru monitorizarea alimentelor destinate consumului uman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 24 februarie 2005, ce transpune Directiva nr. 85/591/CEE;

d) Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 368/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind controlul oficial al produselor alimentare de origine animală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 10 iunie 2003, ce transpune Directiva nr. 89/397/CE;

e) Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 717/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare

privind principiile ce reglementează organizarea inspecțiilor oficiale în domeniul nutriției animalelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 704 din 8 octombrie 2003, ce transpune Directiva nr. 95/53/CEE;

f) Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 202/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind laboratoarele de referință pentru monitorizarea biotoxinelor marine, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 8 aprilie 2003, ce transpune Decizia nr. 93/383/CEE;

g) Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 805/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind stabilirea unui sistem de tarife în sectorul nutriției animale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 11 decembrie 2003, ce transpune Decizia nr. 98/728/CE;

h) Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 63/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare referitoare la laboratoarele de referință pentru monitorizarea contaminării bacteriologice și virale a moluștelor bivalve, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 11 martie 2003, ce transpune Decizia nr. 93/313/CE;

i) orice alte prevederi contrare.

(3) Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 16/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind finanțarea inspecțiilor și controalelor veterinare efectuate asupra produselor destinate comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene sau importului din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 10 martie 2003, ce transpune Directiva nr. 85/73/CE, se abrogă de la 1 ianuarie 2008.

(4) Normele de implementare adoptate pe baza actelor normative prevăzute la alin. (2) și (3) rămân în vigoare până la adoptarea prevederilor emise în baza prezentei hotărâri, dacă nu sunt în contradicție cu prezenta hotărâre.

(5) Referințele din actele normative la actele abrogate prevăzute la alin. (2) și (3) se consideră făcute la prezenta hotărâre.

Prezenta hotărâre transpune prevederile Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene nr. 882/2004/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 165 din 28 mai 2004.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

Răzvan Țiru

Ministrul sănătății,

Mircea Cintează

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

REGULI

privind controalele oficiale efectuate pentru a se asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și cea privind alimentele și cu regulile de sănătate și de protecție a animalelor

TITLUL I

Subiect, domeniu de aplicare și definiții

ARTICOLUL 1

Subiect și domeniu de aplicare

(1) Prezenta hotărâre stabilește reguli generale pentru realizarea de controale oficiale pentru a se verifica conformitatea cu reguli ce au drept scop, în special:

a) prevenirea, eliminarea sau reducerea riscurilor până la niveluri acceptabile pentru sănătatea publică și a animalelor, fie direct, fie prin intermediul condițiilor de mediu;

b) garantarea de practici corecte în ceea ce privește comerțul cu hrană pentru animale și comerțul cu alimente și protejarea intereselor consumatorilor, incluzând etichetarea hranei pentru animale și a alimentelor și alte forme de informare a consumatorilor.

(2) Prezenta hotărâre nu trebuie să se aplice controalelor oficiale pentru verificarea conformității cu regulile organizațiilor comune de piață pentru produse agricole.

(3) Prezenta hotărâre nu trebuie să aducă atingere prevederilor naționale care transpun legislația comunitară privind controalele oficiale.

(4) Efectuarea de controale oficiale în conformitate cu prezenta hotărâre trebuie să se realizeze fără a se aduce atingere responsabilității legale primare a operatorilor cu activitate în domeniul hranei pentru animale și a celor cu activitate în domeniul alimentar pentru asigurarea siguranței alimentelor și a hranei pentru animale, așa cum este stabilit de Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, modificată și completată prin Legea nr. 412/2004, ce transpune parțial Regulamentul nr. 178/2002/CE, precum și oricărei răspunderi civile sau penale ce rezidă din nerespectarea obligațiilor acestora.

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos se definesc astfel:

a) *control oficial* — orice formă de control pe care îl efectuează autoritatea competentă ori Comisia Europeană împreună cu statele membre ale Uniunii Europene, pentru verificarea conformității cu legislația în domeniul hranei pentru animale și cu legislația în domeniul alimentelor, cu regulile de sănătate și bunăstare a animalelor;

b) *verificare* — controlul, prin examinarea și prin luarea în considerare a evidențelor, sub raportul îndeplinirii cerințelor specificate;

c) *autoritate competentă* — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și Ministerul Sănătății, denumite în continuare *Autorități*, competente să organizeze controale oficiale, să asigure implementarea și coordonarea implementării în vederea realizării conformității cu cerințele prezentei hotărâri, sau orice altă autoritate căreia i s-a conferit această competență, în conformitate cu protocolul încheiat între

autorități. De asemenea, aceasta trebuie să includă, după caz, autoritatea corespondentă a unei țări terțe;

d) *organism de control* — o parte terță independentă căreia autoritatea competentă i-a delegat anumite atribuții de control;

e) *audit* — o examinarea sistematică și independentă pentru a se stabili dacă activitățile și rezultatele acestora sunt conforme cu programele planificate și dacă aceste programe sunt implementate eficient și sunt adecvate pentru îndeplinirea obiectivelor;

f) *inspecție* — examinarea oricărui aspect privind hrana pentru animale, alimentele, sănătatea și bunăstarea animalelor, pentru a se verifica faptul că astfel de aspecte sunt conforme cu cerințele legislației în domeniul hranei pentru animale și ale legislației în domeniul alimentelor și cu regulile de sănătate și bunăstare a animalelor;

g) *monitorizare* — realizarea de observații sau măsuri planificate secvențial, cu scopul de a obține o evaluare generală a nivelului de conformitate cu legislația în domeniul hranei pentru animale sau cu legislația în domeniul alimentelor, cu regulile de sănătate și bunăstare a animalelor;

h) *supraveghere* — o examinare atentă a uneia sau mai multor întreprinderi cu activitate în domeniul alimentar și întreprinderi cu activitate în domeniul hranei pentru animale, a operatorilor cu activitate în domeniul hranei pentru animale sau a operatorilor cu activitate în domeniul alimentar ori a activităților acestora;

i) *neconformitate* — neconformitate cu legislația în domeniul hranei pentru animale sau cu legislația în domeniul alimentelor și cu regulile pentru protejarea sănătății și bunăstării animalelor;

j) *prelevare de probe pentru analiză* — recoltarea de probe de hrană pentru animale ori de alimente sau de orice alte substanțe reprezentative pentru producerea, prelucrarea și distribuția hranei pentru animale sau a alimentelor ori pentru sănătatea animalelor (inclusiv din mediu înconjurător), cu scopul de a se verifica prin analiză conformitatea cu legislația în domeniul hranei pentru animale sau cu legislația în domeniul alimentelor ori cu regulile de sănătate a animalelor;

k) *certificare oficială* — procedura prin care autoritatea competentă sau organismele de control autorizate să acționeze în această privință furnizează o asigurare în scris, electronic sau o asigurare echivalentă cu acestea, referitoare la conformitate;

l) *reținere oficială* — procedura prin care autoritatea competentă dispune ca hrana pentru animale sau alimentele să nu fie deplasate ori falsificate până la luarea unei decizii cu privire la destinația acestora. Aceasta include depozitarea de către operatorii cu activitate în domeniul hranei pentru animale și de către operatorii cu activitate în domeniul alimentar, în conformitate cu instrucțiunile autorității competente;

m) *echivalență* — capacitatea diferitelor sisteme sau măsuri de a îndeplini aceleași obiective, iar *echivalent* înseamnă diferite sisteme sau măsuri capabile de îndeplinirea aceluiași obiective;

n) *import* — punerea în liberă circulație a hranei pentru animale sau a alimentelor ori intenția de punere în liberă circulație a hranei pentru animale sau a alimentelor, pe teritoriul României;

o) *control documentar* — examinarea documentelor comerciale ce însoțesc transportul și, după caz, a documentelor solicitate în baza legislației în domeniul hranei pentru animale sau a legislației în domeniul alimentelor;

p) *control de identitate* — o inspecție vizuală pentru a se asigura că certificatele sau alte documente ce însoțesc transportul corespund cu etichetarea și conținutul transportului;

q) *controlul fizic* — controlul hranei pentru animale sau al alimentelor ca atare, ce poate include verificarea mijloacelor de transport, a împachetării, etichetării și temperaturii, prelevarea de probe pentru analize și teste de laborator, precum și orice alt control necesar pentru a se verifica conformitatea cu legislația în domeniul hranei pentru animale sau cu legislația în domeniul alimentelor;

r) *plan de control* — o descriere stabilită de autoritatea competentă, ce conține informații generale referitoare la structura și organizarea sistemelor de control oficial ale acesteia.

TITLUL II

Controale oficiale efectuate de autoritățile competente

CAPITOLUL I

Obligații generale

ARTICOLUL 3

Obligații generale cu privire la organizarea de controale oficiale

(1) Autoritatea trebuie să se asigure că sunt efectuate controale oficiale în mod regulat, pe baza unei analize de risc și cu o frecvență corespunzătoare, pentru a se îndeplini obiectivele prezentei hotărâri, ținând cont de:

a) riscurile identificate asociate cu animalele, hrana pentru animale, alimentele, întreprinderile cu activitate în domeniul hranei pentru animale, întreprinderile cu activitate în domeniul alimentar, utilizarea hranei pentru animale ori a alimentelor sau cu orice proces, materie, substanță, activitate ori operațiune ce poate influența siguranța hranei pentru animale sau a alimentelor, sănătatea ori bunăstarea animalelor;

b) consemnările anterioare ale operatorilor cu activitate în domeniul hranei pentru animale ori ale celor cu activitate în domeniul alimentar, cu privire la conformitatea cu legislația în domeniul hranei pentru animale sau cu legislația în domeniul alimentelor ori cu regulile de sănătate și bunăstare a animalelor;

c) fiabilitatea autocontroalelor ce au fost deja efectuate;

d) orice informații ce pot indica neconformitate.

(2) Controalele oficiale trebuie să fie efectuate fără o avertizare prealabilă, cu excepția activităților de audit la care este necesară notificarea prealabilă a operatorului cu activitate în domeniul hranei pentru animale sau a celui cu activitate în domeniul alimentar. De asemenea, pot fi efectuate controale oficiale ad-hoc.

(3) Controalele oficiale se efectuează în oricare dintre etapele de producere, prelucrare și distribuție a hranei pentru animale sau a alimentelor și a animalelor ori a

produselor de origine animală. Acestea trebuie să includă controale la întreprinderi cu activitate în domeniul hranei pentru animale și la cele cu activitate în domeniul alimentar, privind utilizarea hranei pentru animale și a alimentelor, depozitarea hranei pentru animale și a alimentelor sau orice proces, materie, substanță, activitate ori operațiune, inclusiv transportul hranei pentru animale sau al alimentelor și al animalelor vii pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei hotărâri.

(4) Controalele oficiale trebuie să fie efectuate cu aceeași atenție pentru export, pentru punerea pe piața internă și pentru importul din țări terțe.

(5) Autoritatea trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că produsele destinate expedierii către un stat membru al Uniunii Europene sunt controlate cu aceeași atenție ca cele destinate pentru a fi puse pe piață pe teritoriul propriu.

(6) Autoritatea din România, ca țară de destinație, poate controla, prin autoritățile din subordinea acesteia, conformitatea hranei pentru animale și a alimentelor cu legislația în domeniul hranei pentru animale și cu legislația în domeniul alimentelor, prin intermediul unor controale nediscriminatorii. Din motive strict necesare pentru organizarea de controale oficiale, Autoritatea poate solicita operatorilor care dețin bunuri ce le-au fost livrate dintr-un stat membru al Uniunii Europene să raporteze sosirea unor astfel de bunuri.

(7) Dacă în timpul unui control efectuat la locul de destinație sau în timpul depozitării ori transportului pe teritoriul României autoritatea competentă constată o neconformitate, aceasta poate să ia măsurile necesare ce pot include reexpedierea către statul membru al Uniunii Europene de origine.

CAPITOLUL II

Autorități competente

ARTICOLUL 4

Desemnarea autorităților competente și a criteriilor operaționale

(1) Autoritățile competente responsabile pentru scopurile și controalele oficiale instituite de prezenta hotărâre sunt autoritățile prevăzute în definiția menționată la art. 2 lit. c).

(2) Autoritățile competente trebuie să se asigure:

a) de eficiența și oportunitatea controalelor oficiale privind animalele vii, hrana pentru animale și alimentele, în toate etapele de producere, prelucrare, distribuție și utilizare a hranei pentru animale;

b) că persoanele care efectuează controale oficiale sunt în afara oricărui conflict de interese;

c) că acestea dețin sau au acces la un laborator cu o capacitate adecvată pentru testare și un personal suficient cu calificare adecvată și experimentat, astfel încât controalele oficiale și responsabilitățile de control să poată fi efectuate eficient și efectiv;

d) că acestea au facilități și echipamente menținute în stare corespunzătoare, pentru a se asigura că personalul poate efectua controale oficiale în mod eficient și efectiv;

e) că acestea au împuternicirile legale pentru a efectua controale oficiale și pentru a lua măsurile prevăzute de prezenta hotărâre;

f) că acestea dispun de planuri de contingență în aplicare și sunt pregătite să implementeze astfel de planuri în cazul unei situații de necesitate;

g) că operatorii cu activitate în domeniul hranei pentru animale și cei cu activitate în domeniul alimentar sunt obligați să se supună oricărei inspecții efectuate în conformitate cu prezenta hotărâre și să asiste personalul autorității competente în îndeplinirea sarcinilor acesteia.

(3) Când Autoritatea conferă competența de a efectua controale oficiale unei autorități sau unor autorități, altele decât personalul propriu, în special celor de la nivel județean sau de la nivel local, trebuie să fie asigurată o coordonare eficientă și efectivă între toate autoritățile competente implicate, incluzând, după caz, domeniul protecției mediului și a sănătății.

(4) Autoritățile competente trebuie să se asigure de imparțialitatea, calitatea și consecvența controalelor oficiale la toate nivelurile. Criteriile prevăzute la alin. (2) trebuie să fie respectate în întregime de fiecare autoritate căreia îi este conferită competența de a efectua controale oficiale.

(5) Când, în cadrul unei autorități competente, mai mult de o structură este competentă să efectueze controale oficiale, trebuie să se asigure coordonarea și cooperarea eficientă și efectivă între diferitele structuri.

(6) Autoritățile competente trebuie să efectueze activități de audit intern sau să fie supuse unui audit extern și trebuie să ia măsurile corespunzătoare în lumina rezultatelor acestora, pentru a se asigura că acestea îndeplinesc obiectivele prezentei hotărâri. Aceste activități de audit trebuie să fie supuse unei analize independente și trebuie să fie efectuate într-o manieră transparentă.

(7) Pot fi adoptate reguli detaliate pentru implementarea prezentului articol în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

ARTICOLUL 5

Delegarea sarcinilor specifice privind controalele oficiale

(1) Autoritatea poate delega atribuții specifice privind controalele oficiale unuia sau mai multor organisme de control în conformitate cu alin. (2)–(4). O listă de atribuții ce pot sau nu pot fi delegate poate fi stabilită în conformitate cu cerințele Uniunii Europene. Activitățile prevăzute de art. 51 nu trebuie să fie supuse unei astfel de delegări.

(2) Autoritatea poate delega sarcini specifice unui anumit organism de control numai dacă:

a) există o descriere clară a sarcinilor pe care organismul de control le poate efectua și a condițiilor în baza cărora acesta poate efectua aceste sarcini;

b) există dovezi că organismul de control:

(i) posedă capacitatea de expertizare, echipamentele și infrastructura necesare pentru a realiza sarcinile ce i-au fost delegate;

(ii) are suficient personal, calificat adecvat și experimentat; și

(iii) este imparțial și în afara oricărui conflict de interese privind exercitarea sarcinilor delegate;

c) organismul de control funcționează și este acreditat în conformitate cu Standardul european EN 45004 „Criterii generale pentru funcționarea diverselor tipuri de organisme ce efectuează inspecții” și/sau cu alt standard dacă acesta este mai adecvat pentru sarcinile delegate respective;

d) laboratoarele funcționează în conformitate cu standardele prevăzute la art. 12 alin. (2);

e) organismul de control comunică rezultatele controalelor efectuate autorității competente, în mod regulat și ori de câte ori autoritatea competentă solicită aceasta.

Dacă rezultatele controalelor indică neconformitate sau evidențiază probabilitatea unei neconformități, organismul de control trebuie să informeze imediat autoritatea competentă;

f) există coordonare eficientă și efectivă între autoritatea competentă de delegare și organismul de control.

(3) Autoritățile competente ce delegă sarcinile specifice organismelor de control trebuie să organizeze, dacă este necesar, activități de audit sau inspecții asupra organismelor de control. Dacă, în urma unui audit sau a unei inspecții, se constată că astfel de organisme nu reușesc să îndeplinească în mod adecvat sarcinile ce le-au fost delegate, autoritatea competentă de delegare poate să retragă delegarea. Aceasta trebuie să retragă delegarea fără întârziere, dacă organismul de control nu reușește să ia măsurile de remediere corespunzătoare și la timp.

(4) Atunci când Autoritatea intenționează să delege o sarcină specifică de control unui organism de control trebuie să notifice aceasta Comisiei Europene. Această notificare trebuie să furnizeze o descriere detaliată a:

a) autorității competente care intenționează să delege atribuția;

b) atribuției pe care aceasta intenționează să o delege; și

c) organismului de control căruia aceasta intenționează să-i delege atribuția.

ARTICOLUL 6

Personalul care efectuează controale oficiale

Autoritățile competente trebuie să se asigure că întregul personal al acestora care efectuează controale oficiale:

a) primește, pentru domeniul de competență, o instruire corespunzătoare ce îi permite să-și îndeplinească în mod competent sarcinile și să efectueze controale oficiale în mod consecvent. Această instruire trebuie să cuprindă, după caz, domeniile la care se referă cap. I din anexa nr. 1;

b) se informează la zi în domeniul de competență și urmează, după caz, instruirii suplimentare în mod regulat;

c) prezintă aptitudini pentru cooperare multidisciplinară.

ARTICOLUL 7

Transparență și confidențialitate

(1) Autoritățile competente trebuie să se asigure că își desfășoară activitățile la un nivel ridicat de transparență. Pentru acest scop informațiile relevante deținute de acestea trebuie să fie făcute disponibile publicului cât mai curând posibil. În general, publicul trebuie să aibă acces la:

a) informații referitoare la activitățile de control ale autorităților competente și eficacitatea acestora;

b) informații prevăzute la art. 10 din Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, modificată și completată prin Legea nr. 412/2004, ce transpune parțial Regulamentul nr. 178/2002/CE.

(2) Autoritățile competente trebuie să ia măsuri pentru a se asigura că membrii personalului acestora nu dezvăluie informațiile dobândite când își realizează sarcinile de control oficiale care, prin natura acestora și în cazuri bine justificate, sunt supuse secretului profesional. Protecția secretului profesional nu trebuie să împiedice transmiterea de către autoritățile competente a informațiilor la care se referă alin. (1) lit. b). Regulile naționale transpuse din legislația comunitară referitoare la protecția indivizilor cu privire la procesarea datelor personale și cea referitoare la libera circulație a unor astfel de date rămân neafectate.

(3) Informațiile privind secretul profesional includ, în special:

- a) confidențialitatea procedurilor de investigare preliminară sau a procedurilor legale curente;
- b) date personale;
- c) informațiile protejate de legislația națională și de cea comunitară care privesc, în special, secretul profesional, confidențialitatea deliberărilor, relațiile internaționale și securitatea națională.

ARTICOLUL 8

Control și proceduri de verificare

(1) Autoritățile competente trebuie să efectueze controale oficiale în conformitate cu proceduri documentate. Aceste proceduri trebuie să conțină informații și instrucțiuni pentru personalul care efectuează controalele oficiale, inclusiv domeniile la care se referă cap. II din anexa nr. 1.

(2) Autoritățile competente trebuie să se asigure că dispun de proceduri legale în vigoare pentru a se asigura că personalul acestora are acces la facilitățile și documentația deținută de operatorii cu activitate în domeniul hranei pentru animale și cei cu activitate în domeniul alimentar, astfel încât să fie capabil să își îndeplinească atribuțiile în mod adecvat.

(3) Autoritățile competente trebuie să aibă în aplicare proceduri:

- a) pentru a verifica eficacitatea controalelor oficiale pe care le efectuează;
- b) pentru a se asigura că atunci când este nevoie se iau măsuri corective și că documentele la care se referă alin. (1) sunt actualizate.

ARTICOLUL 9

Rapoarte

(1) Autoritățile competente trebuie să elaboreze rapoarte privind controalele oficiale pe care le-au efectuat.

(2) Aceste rapoarte trebuie să includă o descriere a scopului controalelor oficiale, metodele de control aplicate, rezultatele controalelor oficiale și, după caz, măsurile pe care trebuie să le ia operatorul în cauză.

(3) Autoritățile competente trebuie să trimită operatorului în cauză o copie a raportului la care se referă alin. (2), cel puțin în cazul unei neconformități.

ARTICOLUL 10

Activități, metode și tehnici de control

(1) Controalele oficiale trebuie să fie efectuate utilizându-se metode de control și tehnici corespunzătoare, cum ar fi monitorizarea, supravegherea, verificarea, auditul, inspecția, prelevarea de probe și analiza.

(2) Controalele oficiale referitoare la hrana pentru animale și alimente trebuie să includă, printre altele, următoarele activități:

- a) examinarea sistemelor de control pe care operatorii cu activitate în domeniul hranei pentru animale și cei cu activitate în domeniul alimentar le-au pus în aplicare și rezultatele obținute;
- b) inspecția:
 - (i) instalațiilor de producție primară, întreprinderilor cu activitate în domeniul hranei pentru animale și întreprinderilor cu activitate în domeniul alimentar, inclusiv împrejurimilor acestora, facilităților, birourilor,

echipamentelor, instalațiilor și utilajelor, mijloacelor de transport, precum și a hranei pentru animale și a alimentelor;

- (ii) materiilor prime, ingredientelor, agenților auxiliari de prelucrare și a altor produse utilizate pentru prepararea și producerea de hrană pentru animale și de alimente;
- (iii) produselor semifinite;
- (iv) materialelor și articolelor destinate să intre în contact cu alimentele;
- (v) produselor și proceselor de curățare și întreținere și a pesticidelor;
- (vi) etichetării, prezentării și reclamei;
- c) controalele privind condițiile de igienă în întreprinderile cu activitate în domeniul hranei pentru animale și în întreprinderile cu activitate în domeniul alimentar;
- d) evaluarea procedurilor referitoare la bunele practici de fabricație (GMP), bunele practici de igienă (GHP), bunele practici agricole și HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point), ținându-se cont de utilizarea de ghiduri stabilite în conformitate cu legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică;
- e) examinarea materialelor scrise sau a altor înregistrări ce pot fi relevante pentru evaluarea conformității cu legislația în domeniul hranei pentru animale și cu legislația în domeniul alimentelor;
- f) interviuri cu operatorii cu activitate în domeniul hranei pentru animale, cu cei cu activitate în domeniul alimentar și cu personalul acestora;
- g) citirea valorilor înregistrate de instrumentele de măsurare ale întreprinderilor cu activitate în domeniul hranei pentru animale sau ale întreprinderilor cu activitate în domeniul alimentar;
- h) controalele efectuate cu instrumentele proprii ale autorității competente, pentru a se verifica măsurătorile făcute de operatorii cu activitate în domeniul hranei pentru animale și de cei cu activitate în domeniul alimentar;
- i) orice altă activitate necesară pentru a se asigura că sunt îndeplinite obiectivele prezentei hotărâri.

CAPITOLUL III

Prelevare de probe și analiză

ARTICOLUL 11

Metode de prelevare de probe și de analiză

(1) Metodele de prelevare de probe și de analiză utilizate în cadrul controalelor oficiale trebuie să fie conforme cu regulile comunitare transpuse în legislația națională sau:

- a) dacă astfel de reguli nu există, cu reguli și protocoale recunoscute internațional, de exemplu cele pe care Comitetul European pentru Standardizare (CEN) le-a acceptat, ori cu cele agree de legislația națională; sau
- b) în absența celor prevăzute anterior, cu alte metode proprii scopului destinat sau elaborate în conformitate cu protocoale științifice.

(2) Atunci când nu se aplică prevederile alin. (1), validarea de metode de analiză poate avea loc într-un singur laborator, în conformitate cu un protocol acceptat internațional.

(3) Ori de câte ori este posibil, metodele de analiză trebuie să fie caracterizate prin criteriile corespunzătoare prevăzute în anexa nr. 2.

(4) Pot fi luate următoarele măsuri de implementare, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene:

a) metode de prelevare de probe și de analiză, incluzând metode de confirmare sau de referință ce trebuie să fie utilizate în cazul unei dispute;

b) criteriile de performanță, parametri de analiză, incertitudinea de măsurare și proceduri pentru validarea metodelor la care se referă lit. a);

c) reguli referitoare la interpretarea rezultatelor.

(5) Autoritățile competente trebuie să stabilească proceduri adecvate pentru a garanta dreptul operatorilor cu activitate în domeniul hranei pentru animale și al celor cu activitate în domeniul alimentar, ale căror produse sunt supuse prelevării de probe și analizei, să solicite opinia suplimentară a unui expert, fără a aduce atingere obligației autorităților competente de a lua măsuri prompte în caz de urgență.

(6) Autoritățile competente trebuie să se asigure, în special, că operatorii cu activitate în domeniul hranei pentru animale și cei cu activitate în domeniul alimentar pot obține un număr suficient de probe pentru a putea solicita o opinie suplimentară a unor experți. Aceasta se aplică cu excepția situației în care este imposibilă obținerea de probe suplimentare, cum este cazul produselor cu grad înalt de perisabilitate sau în cazul unor cantități foarte mici de substrat disponibil.

(7) Probele trebuie să fie manipulate și etichetate de așa manieră încât să se garanteze atât validitatea legală, cât și cea analitică.

ARTICOLUL 12

Laboratoare oficiale

(1) Autoritățile competente trebuie să desemneze laboratoarele ce pot efectua analiza probelor prelevate în timpul controalelor oficiale.

(2) Autoritățile competente pot desemna doar laboratoare care funcționează și sunt evaluate și acreditate în conformitate cu următoarele standarde europene:

a) EN ISO/IEC 17025 „Cerințe generale pentru competența de testare și de etalonare a laboratoarelor“;

b) EN 45002 „Criterii generale pentru evaluarea laboratoarelor de testare“;

c) EN 45003 „Sistemul de acreditare a laboratoarelor de testare și etalonare; cerințele generale pentru funcționare și recunoaștere“, ținând cont de criteriile pentru diferite metode de testare prevăzute de legislația națională ce transpune legislația comunitară în domeniul hranei pentru animale și cea în domeniul alimentelor.

(3) Acreditarea și evaluarea laboratoarelor de testare la care se referă alin. (2) sunt corelate cu testări individuale sau cu grupuri de testări.

(4) Autoritățile competente pot anula desemnarea la care se referă alin. (1), când nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (2).

CAPITOLUL IV

Managementul crizelor

ARTICOLUL 13

Planuri de contingență pentru hrana pentru animale și pentru alimente

(1) Pentru implementarea planului general pentru managementul crizelor la care se referă Legea nr. 150/2004,

modificată și completată prin Legea nr. 412/2004, ce transpune parțial Regulamentul nr. 178/2002/CE, Autoritatea trebuie să elaboreze planuri de contingență operaționale ce stabilesc măsuri ce trebuie să fie implementate fără întârziere, când hrana pentru animale sau alimentele pot reprezenta un risc major pentru oameni sau pentru animale, fie direct, fie prin intermediul mediului.

(2) Aceste planuri de contingență trebuie să specifice:

a) autoritățile administrative ce trebuie să fie implicate;

b) puterile și responsabilitățile acestora;

c) canalele și procedurile pentru schimb de informații între părțile interesate.

(3) Autoritatea trebuie să revizuiască aceste planuri de contingență, după caz, în special în lumina schimbărilor în organizarea autorităților competente și a experienței, inclusiv experiența câștigată din exerciții de simulare.

(4) Atunci când este necesar pot fi adoptate măsuri de implementare în conformitate cu cerințele Uniunii Europene. Astfel de măsuri trebuie să stabilească reguli armonizate pentru planurile de contingență, în măsura necesară asigurării că astfel de planuri sunt compatibile cu planul general pentru managementul crizelor la care se referă Legea nr. 150/2004, modificată și completată prin Legea nr. 412/2004, ce transpune parțial Regulamentul nr. 178/2002/CE. De asemenea, acestea trebuie să indice rolul acționarilor în stabilirea și funcționarea planurilor de contingență.

CAPITOLUL V

Controale oficiale la importul de hrană pentru animale și de alimente din țări terțe

ARTICOLUL 14

Controale oficiale privind hrana pentru animale și alimentele de origine animală

(1) Prezenta hotărâre nu trebuie să afecteze cerințele pentru controale veterinare privind hrana pentru animale și alimentele de origine animală, prevăzute de Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 71/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare ce stabilește principiile care reglementează organizarea controalelor veterinare privind produsele care intră în România din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 12 martie 2003, ce transpune Directiva nr. 97/78/CE. Autoritatea competentă desemnată în conformitate cu norma sanitară veterinară prevăzută anterior efectuează controale oficiale pentru a verifica conformitatea cu legislația în domeniul hranei pentru animale sau legislația în domeniul alimentelor pe care respectiva normă sanitară veterinară nu le cuprinde, inclusiv acele aspecte la care se referă titlul VI cap. II din prezenta anexă.

(2) De asemenea, regulile generale prevăzute la art. 18—25 trebuie să se aplice controalelor oficiale privind toate sortimentele de hrană pentru animale și toate alimentele, inclusiv hrana pentru animale și alimentele de origine animală.

ARTICOLUL 15

Controale oficiale privind hrana pentru animale și alimentele de origine nonanimală

(1) Autoritățile competente trebuie să efectueze în mod regulat controale oficiale privind hrana pentru animale și

alimentele de origine nonanimală care nu sunt incluse în domeniul de aplicare a Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 71/2003, ce transpune Directiva nr. 97/78/CE, importate în România. Acestea trebuie să organizeze controalele pe baza unui plan de control național multianual elaborat în conformitate cu art. 40—42 și în lumina unor riscuri potențiale. Controalele trebuie să cuprindă toate aspectele cuprinse în legislația în domeniul hranei pentru animale și în legislația în domeniul alimentelor.

(2) Aceste controale trebuie să fie efectuate într-un loc corespunzător, incluzând punctul de intrare al mărfurilor pe teritoriul României, punctul în care se stabilește punerea în liberă circulație, depozitele, facilitățile operatorului importator cu activitate în domeniul hranei pentru animale și ale celui cu activitate în domeniul alimentar sau alte puncte din lanțul hranei pentru animale și lanțul alimentar.

(3) De asemenea, controalele pot fi efectuate asupra bunurilor care:

a) sunt supuse unei proceduri vamale;

b) trebuie să intre în zone libere sau în depozite situate în zone libere.

(4) Rezultatele satisfăcătoare ale controalelor prevăzute la alin. (3) nu trebuie nici să afecteze responsabilitatea operatorilor cu activitate în domeniul hranei pentru animale și a celor cu activitate în domeniul alimentar de a se asigura că hrana pentru animale și alimentele sunt în conformitate cu legislația în domeniul hranei pentru animale și cu legislația în domeniul alimentelor, din momentul punerii în liberă circulație, și nici să împiedice efectuarea de controale oficiale ulterioare referitoare la hrana pentru animale sau alimentele respective.

(5) Trebuie să fie elaborată și actualizată, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene, o listă de sortimente de hrană pentru animale și de alimente de origine nonanimală care, pe baza unui risc cunoscut sau a unui risc posibil, trebuie să fie supuse unor controale oficiale intensificate la punctul de intrare pe teritoriul României. Frecvența și natura acestor controale trebuie stabilite în conformitate cu cerințele Uniunii Europene. În același timp, tarifele corelate cu astfel de controale pot fi prevăzute în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

ARTICOLUL 16

Tipuri de controale privind hrana pentru animale și alimentele de origine nonanimală

(1) Controalele oficiale prevăzute la art. 15 alin. (1) trebuie să includă cel puțin un control documentar sistematic, un control de identitate aleatoriu și, după caz, un control fizic.

(2) Controalele fizice trebuie să fie efectuate cu o frecvență ce depinde de:

a) riscurile asociate cu tipuri diferite de hrană pentru animale și de alimente;

b) istoricul conformității cu cerințele pentru produsul în cauză al țării terțe și întreprinderii de origine, al operatorilor cu activitate în domeniul hranei pentru animale sau al celor cu activitate în domeniul alimentar care importă și exportă produsul;

c) controalele pe care le-a efectuat operatorul cu activitate în domeniul hranei pentru animale sau cel cu activitate în domeniul alimentar care importă produsul;

d) garanțiile pe care le-a oferit autoritatea competentă a țării terțe de origine.

(3) Autoritățile competente trebuie să se asigure că sunt efectuate controale fizice în condiții corespunzătoare și într-un loc cu acces la facilități de control adecvate ce permit să fie efectuate investigații în mod adecvat, să fie recoltat un număr de probe adaptate la managementul riscului, iar hrana pentru animale și alimentele să fie manipulate igienic. Probele trebuie să fie manipulate de așa manieră încât să se garanteze atât validitatea legală, cât și cea analitică a acestora. Autoritățile competente trebuie să se asigure că echipamentele și metodologia sunt adecvate pentru măsurarea valorilor limită prevăzute în baza legislației naționale ce transpune legislația comunitară sau în baza legislației naționale.

ARTICOLUL 17

Puncte de intrare și de notificare prealabilă

(1) Pentru organizarea de controale oficiale la care se referă art. 15 alin. (4), autoritățile competente trebuie:

a) să desemneze puncte speciale de intrare pe teritoriul României, care să aibă acces la facilitățile de control corespunzătoare pentru tipuri diferite de hrană pentru animale și de alimente;

b) să solicite operatorilor cu activitate în domeniul hranei pentru animale și celor cu activitate în domeniul alimentar, responsabili pentru activitățile de transport, să trimită o notificare prealabilă privind sosirea și natura acestora.

Autoritățile competente pot aplica aceleași reguli pentru alte sortimente de hrană pentru animale ce nu este de origine animală.

(2) Autoritatea competentă trebuie să informeze Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene despre orice măsuri pe care aceasta le ia în conformitate cu alin. (1). Aceasta trebuie să stabilească acele măsuri de așa manieră încât să se evite întreruperea inutilă a schimburilor comerciale.

ARTICOLUL 18

Măsuri în caz de suspiciune

(1) În caz de suspiciune de neconformitate sau dacă există dubii în ceea ce privește identitatea ori destinația reală a transportului sau în ceea ce privește corespondența dintre transport și garanțiile certificate, autoritățile competente trebuie să efectueze controale oficiale cu scopul de a confirma ori de a elimina suspiciunea sau incertitudinea.

(2) Autoritățile competente trebuie să dispună reținerea oficială a transportului respectiv până când obțin rezultatele controalelor oficiale.

ARTICOLUL 19

Măsuri consecutive controalelor oficiale privind hrana pentru animale și alimentele provenite din țări terțe

(1) Autoritățile competente trebuie să dispună reținerea oficială a hranei pentru animale sau a alimentelor provenite din țări terțe, care nu sunt conforme cu legislația în domeniul hranei pentru animale sau cu legislația în domeniul alimentelor, ținând cont de punctul de vedere al operatorilor cu activitate în domeniul hranei pentru animale sau al celor cu activitate în domeniul alimentar, responsabili cu transportul, și trebuie să ia următoarele

măsuri cu privire la astfel de hrană pentru animale sau alimente:

a) să dispună ca hrana pentru animale sau alimentele să fie distruse, să fie supuse unui tratament special în conformitate cu art. 20 ori să fie reexpediate în afara României în conformitate cu art. 21. De asemenea, pot fi luate și alte măsuri corespunzătoare, cum ar fi utilizarea hranei pentru animale sau a alimentelor în scopuri diferite de destinația lor inițială;

b) dacă hrana pentru animale sau alimentele au fost deja puse pe piață, să monitorizeze ori, dacă este necesar, să dispună retragerea de pe piață sau de la consumator a acestora, înainte de luarea uneia dintre măsurile prevăzute anterior;

c) să verifice dacă hrana pentru animale și alimentele nu produc efecte adverse pentru sănătatea oamenilor sau a animalelor, fie direct, fie prin intermediul mediului, în timpul ori până la implementarea oricărei măsuri prevăzute la lit. a) și b).

(2) În situația în care:

a) controalele oficiale prevăzute la art. 14 și 15 indică faptul că un transport este dăunător pentru sănătatea oamenilor sau a animalelor ori nu îndeplinește condițiile de siguranță, autoritățile competente trebuie să dispună reținerea oficială până la distrugerea acestuia sau până se iau alte măsuri necesare pentru a se proteja sănătatea oamenilor și a animalelor;

b) hrana pentru animale sau alimentele de origine nonanimală, pentru care s-a stabilit o exigență crescută a controalelor în conformitate cu art. 15 alin. (5), nu sunt prezentate pentru controale oficiale ori nu sunt prezentate în conformitate cu cerințele specifice prevăzute la art. 17, autoritățile competente trebuie să ordone ca acestea să fie respinse și reținute oficial, fără întârziere, și apoi să fie distruse sau reexpediate în conformitate cu art. 21.

(3) Când autoritățile competente nu permit introducerea de hrană pentru animale sau de alimente pe teritoriul României, autoritatea competentă trebuie să notifice Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene despre constatările acesteia și despre identificarea produselor respective, în conformitate cu procedura prevăzută de Legea nr. 150/2004, modificată și completată prin Legea nr. 412/2004, ce transpune parțial Regulamentul nr. 178/2002/CE, și trebuie să notifice deciziile sale serviciilor vamale, împreună cu informații referitoare la destinația finală a transportului.

ARTICOLUL 20

Tratament special

(1) Tratamentul special prevăzut la art. 19 poate include:

a) tratament sau prelucrare pentru a aduce în conformitate hrana pentru animale sau alimentele cu cerințele legislației naționale ce transpune legislația comunitară specifică sau cu cerințele unei țări terțe de reexpediere, incluzând, după caz, decontaminarea, dar excluzând diluarea;

b) prelucrare în orice altă manieră adecvată pentru alte scopuri decât consum animal sau uman.

(2) Autoritățile competente trebuie să se asigure că tratamentul special are loc în întreprinderi ce se află sub controlul acestora sau sub controlul unui stat membru al Uniunii Europene și în conformitate cu cerințele Uniunii

Europene sau, în absența unor astfel de condiții, cu regulile naționale.

ARTICOLUL 21

Reexpedierea transporturilor

(1) Autoritățile competente permit reexpedierea transporturilor numai dacă:

a) s-a stabilit destinația împreună cu operatorul cu activitate în domeniul hranei pentru animale sau cu cel cu activitate în domeniul alimentar, responsabil pentru transport;

b) operatorul cu activitate în domeniul hranei pentru animale și cel cu activitate în domeniul alimentar au informat inițial autoritatea competentă a țării terțe de origine sau a țării terțe de destinație, dacă acestea sunt diferite, despre motivele și circumstanțele ce împiedică punerea pe piață în România a hranei pentru animale sau a alimentelor în cauză;

c) când țara terță de destinație nu este țară terță de origine, autoritatea competentă a țării terțe de destinație a notificat autorității competente că este pregătită să accepte transportul.

(2) Fără a se aduce atingere regulilor naționale aplicabile în ceea ce privește limitele de timp pentru solicitarea unei opinii suplimentare a unui expert și atunci când rezultatele controalelor oficiale nu exclud aceasta, reexpedierea trebuie să aibă loc, ca regulă generală, în cel mult 60 de zile de la data la care autoritatea competentă a decis destinația transportului, cu excepția cazului în care nu s-au luat măsuri legale. Dacă după expirarea perioadei de 60 de zile reexpedierea nu are loc, transportul trebuie să fie distrus, cu excepția cazului în care întârzierea este justificată.

(3) Până la reexpedierea loturilor de transport sau confirmarea motivelor respingerii, autoritățile competente trebuie să dispună reținerea oficială a loturilor de transport.

(4) Autoritatea competentă trebuie să notifice Comisia și statele membre ale Uniunii Europene, în conformitate cu procedura națională elaborată de aceasta, și trebuie să notifice deciziile sale serviciilor vamale. Autoritățile competente trebuie să coopereze în conformitate cu titlul IV pentru a lua măsuri ulterioare necesare pentru a se asigura că nu este posibil să se reintroducă pe teritoriul României un transport respins.

ARTICOLUL 22

Costuri

Operatorul cu activitate în domeniul hranei pentru animale sau cel cu activitate în domeniul alimentar, responsabil pentru transport, sau reprezentantul acestuia este răspunzător de cheltuielile efectuate de autoritățile competente pentru activitățile prevăzute la art. 18–21.

ARTICOLUL 23

Autorizarea controalelor anterioare exportului, efectuate de țările terțe

(1) Autoritatea autorizează controale specifice anterioare exportului, pe care o țară terță le efectuează, cu referire la hrana pentru animale și alimente, imediat înaintea exportului în România, cu scopul de a verifica faptul că produsele exportate satisfac cerințele comunitare. Autorizarea se poate aplica numai pentru hrana pentru animale și pentru alimentele ce sunt originare din țara terță

respectivă și poate fi acordată pentru unul sau mai multe produse.

(2) Atunci când a fost acordată o astfel de autorizare, poate fi redusă frecvența controalelor privind importul de hrană pentru animale sau alimente. Autoritățile competente trebuie să efectueze controale oficiale privind hrana pentru animale și alimentele importate în conformitate cu autorizarea la care se referă alin. (1), astfel încât să se asigure că, în fapt, controalele anterioare exportului, efectuate în țara terță, sunt eficiente.

(3) Autorizarea prevăzută la alin. (1) poate fi acordată unei țări terțe numai dacă:

a) un audit comunitar a arătat că hrana pentru animale sau alimentele exportate în România întrunesc cerințele naționale ce transpun cerințe comunitare sau cerințe echivalente;

b) controalele efectuate în țara terță înainte de expediere sunt considerate suficient de efective și eficiente pentru a înlocui sau a reduce controalele documentare, de identitate și fizice, prevăzute de legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică.

(4) Autorizarea prevăzută la alin. (1) trebuie să specifice autoritatea competentă a țării terțe sub responsabilitatea căreia sunt efectuate controalele anterioare exportului și, dacă este corespunzător, orice organism de control căruia acea autoritate competentă îi poate delega anumite atribuții. O astfel de delegare poate fi autorizată numai dacă aceasta întrunește criteriile menționate la art. 5 sau condiții echivalente.

(5) Autoritatea competentă și orice organism de control din țara terță, prevăzută de autorizare, trebuie să fie responsabile pentru contactele cu România.

(6) Autoritatea competentă sau organismul de control din țara terță trebuie să asigure certificarea oficială a fiecărui transport controlat anterior intrării acestuia pe teritoriul României. Autorizarea prevăzută la alin. (1) trebuie să specifice un model pentru astfel de certificate.

(7) Fără a se aduce atingere prevederilor Legii nr. 150/2004, modificată și completată prin Legea nr. 412/2004, ce transpune parțial Regulamentul nr. 178/2002/CE, când controalele oficiale referitoare la activități de import supuse procedurii prevăzute la alin. (2) indică o neconformitate semnificativă, Autoritatea trebuie să notifice aceasta imediat Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene și operatorilor respectivi, în conformitate cu procedura prevăzută de titlul IV. Autoritatea trebuie să dispună mărirea numărului de loturi de transport controlate și, atunci când este necesar, să permită o examinare analitică adecvată a situației, precum și să mențină un număr corespunzător de probe în condiții de depozitare corespunzătoare.

(8) Dacă se descoperă că într-un număr semnificativ de loturi de transport bunurile nu corespund informațiilor din certificatele emise de autoritatea competentă sau de organismul de control din țara terță, nu se mai aplică frecvența redusă la care s-a referit alin. (2).

ARTICOLUL 24

Autorități competente și servicii vamale

(1) Pentru organizarea controalelor oficiale prevăzute în prezentul capitol, autoritățile competente și serviciile vamale trebuie să coopereze.

(2) În ceea ce privește transporturile de hrană pentru animale, alimente de origine animală, hrană pentru animale

și alimente prevăzute la art. 15 alin. (5), serviciile vamale nu trebuie să permită intrarea sau manipularea acestora în zone libere ori în depozite situate în zone libere, fără acordul autorităților competente.

(3) Atunci când sunt prelevate probe, autoritățile competente trebuie să informeze serviciile vamale și operatorii în cauză și să indice dacă bunurile pot fi puse în circulație înainte ca rezultatele analizei probelor să fie disponibile, cu condiția asigurării trasabilității transportului.

(4) În cazul punerii în liberă circulație, autoritățile competente și serviciile vamale trebuie să colaboreze în conformitate cu cerințele prevăzute la art. 2—6 din Hotărârea Guvernului nr. 409/2002 privind controalele de conformitate cu reglementările referitoare la securitatea produselor, în cazul produselor de import.

ARTICOLUL 25

Măsuri de implementare

(1) Măsurile necesare pentru a se asigura implementarea uniformă a controalelor oficiale referitoare la introducerea de hrană pentru animale și de alimente trebuie să fie prevăzute în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

(2) Autoritatea poate stabili reguli detaliate, în special pentru:

a) hrana pentru animale și alimentele importate sau care urmează a fi manipulate în zone libere ori în depozite situate în zone libere;

b) alimentele pentru aprovizionarea echipajului și pasagerilor mijloacelor de transport internaționale;

c) hrana pentru animale și alimentele comandate la distanță (de exemplu prin e-mail, prin telefon sau prin Internet) și livrate consumatorului;

d) hrana pentru animale destinată animalelor de companie sau cailor și alimentele transportate de pasagerii și echipajul mijloacelor de transport internaționale;

e) asigurarea consecvenței deciziilor luate de autoritățile competente privind hrana pentru animale și alimentele provenite din țări terțe, conform art. 19;

f) loturile de transport originare din România ce sunt returnate dintr-o țară terță;

g) documentele ce trebuie să însoțească activitățile de transport, când au fost prelevate probe.

CAPITOLUL VI

Finanțarea controalelor oficiale

ARTICOLUL 26

Principiu general

Autoritățile competente trebuie să se asigure că sunt disponibile resurse financiare adecvate în scopul de a asigura personalul necesar și alte resurse pentru controale oficiale prin orice mijloace considerate corespunzătoare.

ARTICOLUL 27

Tarife

(1) Autoritățile competente pot percepe tarife pentru acoperirea costurilor ocazionate de controalele oficiale.

(2) În ceea ce privește activitățile la care se referă secțiunea A din anexa nr. 3 la prezentele reguli și secțiunea A din anexa nr. 4 la prezentele reguli, autoritatea competentă trebuie să asigure colectarea de tarife.

(3) Fără a se aduce atingere prevederilor alin. (4) și (6), tarifele colectate în ceea ce privește activitățile specifice prevăzute în secțiunea A din anexa nr. 3 la prezentele reguli și în secțiunea A din anexa nr. 4 la prezentele reguli nu trebuie să fie mai mici decât sumele minime specificate la secțiunea B din anexa nr. 3 la prezentele reguli și la secțiunea B din anexa nr. 4 la prezentele reguli. În perioada de tranziție până la 1 ianuarie 2008, pentru activitățile la care se referă secțiunea A din anexa nr. 3 la prezentele reguli autoritatea competentă poate continua să aplice tarifele curente conform Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 16/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind finanțarea inspecțiilor și controalelor veterinare efectuate asupra produselor destinate comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene sau importului din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 10 martie 2003, ce transpune Directiva nr. 85/73/CE, cu modificările și completările ulterioare. Tarifele prevăzute în secțiunea B din anexa nr. 3 la prezentele reguli și în secțiunea B din anexa nr. 4 la prezentele reguli trebuie să fie actualizate la cel puțin 2 ani, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene, ținându-se cont în special de inflație.

(4) Tarifele colectate pentru controalele oficiale în conformitate cu alin. (1) sau (2):

a) nu trebuie să fie mai mari decât costurile suportate de autoritățile competente responsabile în relație cu punctele prevăzute în anexa nr. 5 la prezentele reguli;

b) pot fi fixate la un anumit nivel, pe baza costurilor suportate de autoritățile competente pentru o perioadă de timp sau atunci când este aplicabil, la sumele prevăzute în secțiunea B din anexa nr. 3 la prezentele reguli sau în secțiunea B din anexa nr. 4 la prezentele reguli.

(5) La stabilirea tarifelor, autoritățile competente trebuie să ia în considerare:

a) tipul întreprinderii respective și factorii de risc relevanți;

b) interesele întreprinderilor cu o capacitate mică de producție;

c) metodele tradiționale folosite pentru producere, prelucrare și distribuție;

d) necesitățile întreprinderilor localizate în regiuni supuse unor constrângeri geografice specifice.

(6) Când, în vederea autocontrolului și a sistemelor de trasabilitate implementate de întreprinderile cu activitate în domeniul hranei pentru animale și de cele cu activitate în domeniul alimentelor, precum și a nivelului conformității determinat în timpul controalelor oficiale pentru un anumit tip de hrană pentru animale sau alimente ori pentru un anumit tip de activități, controalele oficiale sunt efectuate cu o frecvență redusă sau pentru a ține cont de criteriile la care se referă alin. (5) lit. b)–d), autoritățile competente pot stabili tarife pentru controlul oficial sub nivelul minim la care se referă alin. (4) lit. b), cu condiția ca acestea să transmită Comisiei Europene un raport în care să specifice:

a) tipul de hrană pentru animale sau alimente ori activitatea respectivă;

b) controalele efectuate în întreprinderile cu activitate în domeniul hranei pentru animale și în întreprinderile cu activitate în domeniul alimentelor respective;

c) metoda pentru calcularea reducerii tarifului.

(7) Când autoritățile competente care efectuează controale și inspecții veterinare realizează mai multe controale oficiale în același timp într-o singură

întreprindere, trebuie să considere aceste controale ca activitate unică și să perceapă un singur nivel de tarif.

(8) Tarifele privind controalele la import trebuie să fie plătite de operator sau de reprezentantul acestuia autorităților competente care efectuează inspecții și controale veterinare la import.

(9) Tarifele nu trebuie să fie rambursate direct sau indirect, cu excepția cazului în care sunt colectate pe nedrept.

(10) Fără a se aduce atingere costurilor ce derivă din cheltuielile prevăzute la art. 28, autoritățile competente nu trebuie să colecteze alte tarife decât pe cele la care se referă prezentul articol pentru implementarea prezentei hotărâri.

(11) Operatorii sau alte întreprinderi relevante ori reprezentanții acestora trebuie să primească dovada plății tarifelor de către aceștia.

(12) Autoritățile competente trebuie să publice metoda de calculare a tarifelor și să o comunice Comisiei Europene.

ARTICOLUL 28

Cheltuieli aferente controalelor oficiale suplimentare

(1) Când detectarea unei neconformități conduce la efectuarea de controale oficiale ce depășesc activitățile normale de control ale autorităților competente, acestea trebuie să impute cheltuielile induse de controalele oficiale suplimentare operatorilor responsabili de neconformitate sau operatorului care posedă ori păstrează bunurile la momentul când sunt efectuate controale oficiale suplimentare.

(2) Activitățile normale de control sunt activitățile de control de rutină solicitate în baza legislației naționale ce transpune legislația comunitară specifică sau a legislației naționale și, în special, a celei descrise de planul prevăzut la art. 40.

(3) Activitățile ce depășesc activitățile normale de control includ prelevarea și analiza probelor, precum și alte controale ce sunt necesare pentru a controla amploarea unei probleme, pentru a verifica dacă au fost luate măsuri corective sau pentru a detecta și/sau fundamenta neconformitatea.

ARTICOLUL 29

Nivelul cheltuielilor

Trebuie să se țină cont de principiile prevăzute la art. 27 atunci când se stabilește nivelul cheltuielilor prevăzute la art. 28.

CAPITOLUL VII

Alte prevederi

ARTICOLUL 30

Certificarea oficială

(1) Fără a se aduce atingere cerințelor privind certificarea oficială adoptate pentru scopuri de sănătate și bunăstare a animalelor, pot fi adoptate cerințe în conformitate cu cerințele Uniunii Europene, privind:

a) circumstanțele în care este solicitată certificarea oficială;

b) modelele de certificare;

c) calificările personalului care realizează certificarea;

d) principiile ce trebuie să fie respectate pentru a se asigura certificarea corectă, incluzând certificarea electronică;

e) procedurile ce trebuie să fie urmate în cazul retragerii certificatelor și pentru înlocuirea certificatelor;

f) transporturile ce sunt împărțite în loturi de transport mai mici sau care sunt amestecate cu alte loturi de transport;

g) documentele ce trebuie să însoțească bunurile după ce au fost efectuate controale oficiale.

(2) Atunci când este solicitată certificarea oficială, trebuie să se asigure că:

a) există o legătură între certificat și transport;

b) informațiile din certificat sunt corecte și autentice.

(3) Când este cazul, un singur model de certificat trebuie să combine cerințele privind certificarea oficială a hranei pentru animale și a alimentelor și alte cerințe pentru certificarea oficială.

ARTICOLUL 31

Înregistrarea/autorizarea întreprinderilor cu activitate în domeniul hranei pentru animale și a întreprinderilor cu activitate în domeniul alimentelor

(1) Autoritățile competente trebuie să stabilească proceduri pentru operatorii cu activitate în domeniul hranei pentru animale și pentru cei cu activitate în domeniul alimentar, care trebuie urmate atunci când aceștia solicită înregistrarea întreprinderilor lor în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 924/2005*) privind aprobarea Regulilor generale pentru igiena produselor alimentare, ce transpune Regulamentul nr. 852/2004/CE, cu Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 505/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare ce stabilește condițiile și modalitățile pentru autorizarea și înregistrarea unor întreprinderi și intermediari ce operează în sectorul nutriției animalelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 23 septembrie 2003, ce transpune Directiva nr. 95/69/CE, sau cu viitoarele reglementări referitoare la igiena hranei pentru animale.

(2) Autoritățile competente trebuie să elaboreze și să mențină la zi o listă cu operatorii cu activitate în domeniul hranei pentru animale și cu cei cu activitate în domeniul alimentar, care au fost înregistrați. Atunci când o astfel de listă există deja, aceasta poate fi utilizată pentru scopurile prezentei hotărâri.

(3) Autoritățile competente trebuie să stabilească proceduri ce trebuie urmate de operatorii cu activitate în domeniul hranei pentru animale și de cei cu activitate în domeniul alimentar, când aceștia solicită autorizarea unităților lor în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 924/2005 ce transpune Regulamentul nr. 852/2004/CE, cu Hotărârea Guvernului nr. 955/2005 privind aprobarea Regulilor specifice pentru organizarea de controale oficiale referitoare la produse de origine animală destinate consumului uman, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 5 septembrie 2005, ce transpune Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene nr. 854/2004/CE, cu Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 505/2003, ce transpune Directiva nr. 95/69/CE, sau cu viitoarea legislație națională referitoare la igiena hranei pentru animale.

(4) După primirea unei cereri pentru autorizare din partea unui operator cu activitate în domeniul hranei pentru

animale sau a unuia cu activitate în domeniul alimentar, autoritățile competente trebuie să efectueze o vizită la fața locului.

(5) Autoritățile competente trebuie să autorizeze o întreprindere pentru activitățile respective numai dacă operatorul cu activitate în domeniul hranei pentru animale sau cel cu activitate în domeniul alimentar a demonstrat că se conformează cerințelor legislației în domeniul hranei pentru animale sau ale legislației în domeniul alimentelor.

(6) Autoritățile competente pot acorda autorizare condiționată dacă se constată că întreprinderea întrunește toate cerințele legate de infrastructură și echipamente. Acestea acordă autorizare definitivă numai dacă se constată că, în cadrul unui nou control al întreprinderii, efectuat în decurs de 3 luni de la acordarea autorizării condiționate, întreprinderea întrunește celelalte cerințe ale legislației în domeniul hranei pentru animale sau ale legislației în domeniul alimentelor. Dacă s-a realizat un progres clar, dar întreprinderea încă nu întrunește toate cerințele, autoritățile competente pot prelungi autorizarea condiționată. Totuși, autorizarea condiționată nu trebuie să depășească o perioadă totală de 6 luni.

(7) Autoritățile competente trebuie să țină cont de autorizarea întreprinderilor când efectuează controale oficiale. Dacă autoritățile competente constată deficiențe serioase ori trebuie să oprească producția într-o întreprindere în mod repetat, iar operatorul cu activitate în domeniul hranei pentru animale sau cel cu activitate în domeniul alimentar nu este capabil să furnizeze garanții adecvate privind producția viitoare, autoritățile competente trebuie să inițieze proceduri pentru a retrage autorizarea întreprinderii.

(8) Autoritățile competente pot suspenda autorizarea unei întreprinderi dacă operatorul cu activitate în domeniul hranei pentru animale sau cel cu activitate în domeniul alimentar poate garanta că acesta va remedia deficiențele într-o perioadă de timp acceptabilă.

(9) Autoritățile competente trebuie să actualizeze permanent listele întreprinderilor autorizate și să le pună la dispoziție statelor membre ale Uniunii Europene și publicului, într-o manieră ce poate fi specificată în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

TITLUL III

Laboratoare de referință

ARTICOLUL 32

Laboratoare naționale de referință

(1) Autoritatea trebuie să ia măsurile necesare pentru desemnarea unuia sau mai multor laboratoare naționale de referință pentru fiecare laborator comunitar de referință. Autoritatea poate desemna un laborator situat într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat membru al Asociației Europene de Liber Schimb (AELS), iar un singur laborator poate fi desemnat laborator național de referință pentru România și pentru unul sau mai multe state membre.

(2) Aceste laboratoare naționale de referință trebuie:

a) să colaboreze cu laboratorul comunitar de referință în domeniile de competență ale acestora;

*) Hotărârea Guvernului nr. 924/2005 este reprodusă la pag. 1—11.

b) să coordoneze în domeniile lor de competență activitățile laboratoarelor oficiale responsabile pentru analiza probelor în conformitate cu art. 11;

c) atunci când este cazul, să organizeze testări comparative între laboratoarele naționale oficiale și să asigure acțiuni ulterioare de urmărire corespunzătoare unor astfel de testări comparative;

d) să asigure transmiterea informațiilor furnizate de laboratorul comunitar de referință către autoritățile competente și laboratoarele naționale oficiale;

e) să acorde asistență științifică și tehnică autorităților competente pentru implementarea unor planuri de control coordonate, adoptate în conformitate cu art. 51;

f) să fie responsabile pentru efectuarea altor atribuții specifice prevăzute în conformitate cu cerințele Uniunii Europene, fără a se aduce atingere atribuțiilor naționale suplimentare existente.

(3) Prevederile art. 12 alin. (2) și (3) trebuie să se aplice laboratoarelor naționale de referință.

(4) Autoritatea trebuie să comunice Comisiei Europene, laboratorului comunitar de referință și statelor membre ale Uniunii Europene numele și adresa fiecărui laborator național de referință.

(5) Dacă România desemnează mai mult de un laborator național de referință pentru un laborator comunitar de referință, trebuie să se asigure că aceste laboratoare colaborează strâns, astfel încât să se asigure o coordonare eficientă între acestea cu alte laboratoare naționale și cu laboratorul comunitar de referință.

(6) Pot fi stabilite responsabilități și atribuții suplimentare pentru laboratoarele naționale de referință, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

(7) Prevederile alin. (1)–(5) trebuie să se aplice fără a aduce atingere regulilor specifice și, în special, art. 19–21 din anexa la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 144/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind stabilirea regulilor de prevenire, control și eradicare a unor encefalopatii transmisibile, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 21 iunie 2002, ce transpune Regulamentul nr. 999/2001/CE, și art. 14 din anexa la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 357/2001 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și produsele lor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 23 noiembrie 2001, ce transpune Directiva nr. 96/23/CE.

TITLUL IV

Asistență și cooperare în domeniul hranei pentru animale și al alimentelor

ARTICOLUL 33

Principii generale

(1) Autoritatea trebuie să furnizeze asistență de specialitate atunci când rezultatul controalelor oficiale referitoare la hrana pentru animale și alimente necesită luarea unor măsuri în România și în unul sau mai multe state membre ale Uniunii Europene.

(2) Autoritatea trebuie să asigure asistență de specialitate, la cerere sau în mod spontan, când evoluția investigațiilor impune aceasta. Asistența de specialitate poate include, atunci când este cazul, participarea la

controale pe care autoritatea competentă a României sau a unui stat membru al Uniunii Europene le efectuează la fața locului.

(3) Prevederile art. 34–39 nu trebuie să aducă atingere regulilor naționale aplicabile pentru publicarea documentelor care fac obiectul sau care se referă la proceduri judecătorești ori la reguli de protecție a intereselor comerciale ale persoanelor fizice sau juridice.

ARTICOLUL 34

Organisme de legătură

(1) Autoritatea trebuie să desemneze unul sau mai multe organisme de legătură pentru a realiza contacte corespunzătoare cu organismele de legătură ale statelor membre ale Uniunii Europene. Rolul organismelor de legătură este de a asista și de a coordona comunicarea între autoritățile competente și, în special, de a transmite și primi cererile pentru asistență.

(2) Autoritatea trebuie să informeze Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene despre toate detaliile relevante ale organismelor de legătură desemnate și despre orice modificare a acestor detalii.

(3) Fără a se aduce atingere alin. (1), desemnarea organismelor de legătură nu trebuie să excludă contactele directe, schimbul de informații sau cooperarea între personalul Autorității și cel al autorităților competente din diferite state membre ale Uniunii Europene.

(4) Autoritățile competente pentru care se aplică Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 631/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind asistența mutuală între autoritatea veterinară centrală a României și autoritățile veterinare centrale ale statelor membre ale Uniunii Europene și cooperarea acestora cu Comisia Europeană, în scopul asigurării aplicării corecte a legislației din domeniul veterinar și zootehnic, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 6 martie 2003, ce transpune Directiva Consiliului nr. 89/608/CE, trebuie să realizeze, după caz, contacte reciproce.

ARTICOLUL 35

Asistență la cerere

(1) După primirea unei cereri motivate, autoritatea competentă solicitată trebuie să se asigure că autorității competente solicitante i s-au furnizat toate informațiile și documentele necesare ce îi permit acesteia din urmă să verifice conformitatea cu legislația în domeniul hranei pentru animale și cu legislația în domeniul alimentelor din jurisdicția acesteia. În acest scop, autoritatea competentă solicitată trebuie să ia măsuri pentru realizarea unei anchete pentru a obține informații și documente.

(2) Informațiile și documentele prevăzute conform alin. (1) trebuie să fie trimise fără întârziere nejustificată. Documentele pot fi transmise în original sau în copie.

(3) Printr-un acord între autoritatea competentă solicitantă și autoritatea solicitată, personalul desemnat de autoritatea solicitantă poate fi prezent în timpul anchetelor. Astfel de anchete trebuie să fie efectuate întotdeauna de personalul autorității competente solicitate. Personalul autorității competente solicitante nu poate, din proprie inițiativă, să efectueze ancheta în cadrul autorității competente solicitate. Personalul autorității competente solicitante trebuie să aibă acces la aceleași facilități și documente ca și autoritatea competentă solicitată, prin

intermediul acesteia și cu unic scop de efectuare a anchetei.

(4) Personalul autorității competente solicitante prezent într-un stat membru, în conformitate cu alin. (3), trebuie să fie în măsură, în orice moment, să prezinte o autorizare scrisă ce atestă identitatea și capacitatea oficială ale acestora.

ARTICOLUL 36

Asistență fără solicitare

(1) Când Autoritatea constată o neconformitate și dacă o astfel de neconformitate poate avea implicații pentru un stat membru al Uniunii Europene sau pentru alte state, aceasta trebuie să comunice astfel de informații statului membru al Uniunii Europene ori altui stat, fără solicitare anterioară și fără întârziere.

(2) Dacă Autoritatea primește astfel de informații, aceasta trebuie să investigheze domeniul și să informeze statul membru al Uniunii Europene care a transmis informațiile despre rezultatele acestei investigații și, după caz, despre orice măsuri luate.

ARTICOLUL 37

Asistență în caz de neconformitate

(1) Dacă în timpul unui control oficial efectuat la locul de destinație al bunurilor sau în timpul transportului acestora, autoritatea competentă a României ca stat de destinație stabilește că bunurile nu sunt în conformitate cu legislația în domeniul hranei pentru animale ori cu legislația în domeniul alimentelor, astfel încât prezintă un risc pentru sănătatea oamenilor sau a animalelor ori constituie o încălcare gravă a legislației în domeniul hranei pentru animale și al alimentelor, aceasta trebuie să contacteze fără întârziere autoritatea competentă a statului membru al Uniunii Europene expeditor, care va acționa în consecință.

(2) Dacă Autoritatea are motive să considere că măsurile luate de autoritatea competentă a statului membru al Uniunii Europene expeditor sunt inadecvate, aceasta și autoritatea competentă a statului membru al Uniunii Europene expeditor trebuie să identifice împreună căile și modalitățile de remediere a situației, incluzând, după caz, o inspecție comună la fața locului efectuată în conformitate cu alin. (3) și (4) ale art. 35. Dacă acestea nu pot stabili de comun acord măsurile corespunzătoare, Autoritatea trebuie să informeze Comisia Europeană.

(3) O procedură identică se aplică și pentru situațiile în care România este stat expeditor și a fost notificată de un stat membru al Uniunii Europene despre existența unor neconformități ale bunurilor expediate de aceasta către statul membru respectiv.

ARTICOLUL 38

Relații cu țările terțe

(1) Atunci când Autoritatea primește informații dintr-o țară terță ce indică neconformitate și/sau un risc pentru sănătatea oamenilor ori sănătatea animalelor, aceasta trebuie să comunice informațiile autorităților competente din statele membre ale Uniunii Europene, dacă, în fapt, consideră că acestea pot fi interesate sau dacă acestea solicită acest lucru. Autoritatea trebuie să comunice astfel de informații Comisiei Europene ori de câte ori acestea prezintă relevanță la nivel comunitar.

(2) Dacă țara terță a încheiat un angajament juridic pentru a acorda asistența solicitată în vederea strângerii de dovezi referitoare la caracterul neobișnuit al tranzacțiilor ce sunt sau par a fi contrare legislației în domeniul hranei pentru animale și celei în domeniul alimentelor, informațiile obținute în baza prezentei hotărâri pot fi comunicate respectivei țări terțe, cu acordul autorităților competente care au furnizat informațiile, în conformitate cu legile ce se aplică pentru comunicarea datelor personale către țări terțe.

ARTICOLUL 39

Asistența și acțiunile ulterioare coordonate de Comisia Europeană

Când controalele oficiale la destinație relevă neconformitate repetată sau alte riscuri pentru oameni, plante ori animale, induse prin hrana pentru animale sau prin alimente, fie direct, fie prin mediu, autoritatea competentă a României, ca stat de destinație, trebuie să informeze fără întârziere Comisia Europeană și autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene, care vor acționa în consecință.

TITLUL V

Planuri de control

ARTICOLUL 40

Planuri de control naționale multianuale

Pentru a se asigura implementarea eficientă a prevederilor art. 17 alin. (2) din Legea nr. 150/2004, modificată și completată prin Legea nr. 412/2004, ce transpune parțial Regulamentul nr. 178/2002/CE, a regulilor de sănătate și bunăstare a animalelor și a art. 44 din prezenta hotărâre, Autoritatea trebuie să întocmească un plan unic de control național multianual integrat.

ARTICOLUL 41

Principii pentru întocmirea planurilor de control naționale multianuale

(1) Autoritatea trebuie:

- a) să implementeze planul prevăzut la art. 40 pentru prima dată nu mai târziu de 1 ianuarie 2007;
- b) să-l actualizeze în mod regulat în lumina evoluției;
- c) să transmită Comisiei Europene, la cerere, ultima versiune a planului.

(2) Planul de control național multianual trebuie să conțină informații generale referitoare la structura și organizarea sistemelor de control al hranei pentru animale și al alimentelor și referitoare la controlul sănătății și bunăstării animalelor din România, în special cu privire la:

- a) obiectivele strategice ale planului și modul cum prioritățile de control și alocarea resurselor reflectă aceste obiective;
- b) clasificarea riscului activităților în cauză;
- c) desemnarea autorităților competente și a atribuțiilor acestora la nivel național, regional și local și a resurselor disponibile pentru aceste autorități;
- d) managementul și organizarea generală a controalelor oficiale la nivel național, regional și local, incluzând controale oficiale în întreprinderi individuale;
- e) sisteme de control aplicate diferitelor sectoare și coordonarea diferitelor servicii ale autorităților competente responsabile pentru controale oficiale în aceste sectoare;

f) după caz, delegarea atribuțiilor altor organisme de control;

g) metode pentru a se asigura conformitatea cu criteriile operaționale prevăzute la art. 4 alin. (2);

h) instruirea personalului care efectuează controalele oficiale prevăzute la art. 6;

i) procedurile documentate prevăzute la art. 8 și 9;

j) organizarea și funcționarea planurilor de contingență pentru situații de urgență privind bolile la animale sau în caz de toxiiinfecții alimentare, ca urmare a contaminării hranei pentru animale și a alimentelor și pentru alte situații de risc privind sănătatea publică;

k) organizarea cooperării și asistenței mutuale.

(3) Planurile de control naționale multianuale pot fi adaptate în timpul implementării acestora. Pot fi făcute amendamente în lumina sau pentru a se ține cont de factori ce includ:

a) noua legislație;

b) apariția unor noi boli sau a altor riscuri pentru sănătate;

c) schimbări semnificative în ceea ce privește structura, managementul sau modul de funcționare a autorităților naționale competente;

d) rezultatele controalelor oficiale ale autorităților competente;

e) rezultatele controalelor comunitare efectuate în conformitate cu art. 44;

f) orice amendament al liniilor directe prevăzute la art. 42;

g) aspecte științifice;

h) rezultatul activităților de audit efectuate de o țară terță în România.

ARTICOLUL 42

Linii directe pentru planurile de control naționale multianuale

Planurile de control naționale multianuale prevăzute la art. 40 se elaborează ținându-se seama de liniile directe elaborate de Comisia Europeană.

ARTICOLUL 43

Rapoarte anuale

(1) La un an de la începerea implementării planurilor de control naționale multianuale și ulterior în fiecare an, Autoritatea trebuie să trimită Comisiei Europene un raport care să indice:

a) orice amendamente la planurile de control naționale multianuale pentru a se ține cont de factorii prevăzuți la art. 41 alin. (3);

b) rezultatele controalelor și activităților de audit realizate în anul anterior, în baza prevederilor planului de control național multianual;

c) tipul și numărul de cazuri de neconformitate identificate;

d) măsuri pentru a se asigura funcționarea eficientă a planurilor de control naționale multianuale, incluzând măsuri de implementare și rezultatele acestora.

(2) Pentru a promova prezentarea consecventă a acestui raport și în special a rezultatelor controalelor oficiale, informațiile la care se referă alin. (1) trebuie să țină cont de liniile directe elaborate de Comisia Europeană în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

(3) Autoritatea trebuie să finalizeze rapoartele acesteia și să le transmită Comisiei Europene în decurs de 6 luni de la sfârșitul anului la care se referă raportul.

(4) Planurile de control naționale multianuale se adaptează în conformitate cu concluziile și recomandările cuprinse de rapoartele Comisiei Europene.

TITLUL VI

Activități comunitare

CAPITOLUL I

Controale comunitare

ARTICOLUL 44

Controale comunitare în România

(1) Experții comunitari pot să efectueze activități de audit generale și specifice în România. Pot fi organizate activități de audit generale și specifice în cooperare cu autoritățile competente din România. Activitățile de audit se efectuează în mod regulat. Scopul principal al acestora este de a verifica faptul că, în ansamblu, controalele oficiale au loc în România în conformitate cu planurile de control naționale multianuale prevăzute la art. 40 și cu legislația comunitară. În acest scop și pentru a facilita eficiența și eficacitatea activităților de audit, Comisia Europeană poate solicita ca România să transmită, cât mai curând posibil, copii actualizate ale planurilor de control naționale multianuale, înainte de efectuarea unor astfel de activități de audit.

(2) Activitățile de audit și inspecțiile specifice din una sau mai multe arii specifice pot suplimenta activitățile de audit general. Aceste activități de audit și inspecții specifice sunt utile în special pentru:

a) verificarea implementării planului de control național multianual, a legislației în domeniul hranei pentru animale și a celei în domeniul alimentelor și a legislației privind sănătatea și bunăstarea animalelor și pot include, după caz, inspecții ale serviciilor oficiale la fața locului și ale întreprinderilor din sectorul care este auditat;

b) verificarea funcționării și organizării autorităților competente;

c) investigarea problemelor importante sau care apar periodic în România;

d) investigarea situațiilor de urgență, aspectelor nou-apărute sau noilor evoluții în România.

(3) Comisia Europeană întocmește un raport privind concluziile fiecărui control efectuat. Dacă se consideră corespunzător, raportul acesteia poate conține recomandări pentru România privind îmbunătățirea conformității cu legislația în domeniul hranei pentru animale și cu cea în domeniul alimentelor și cu regulile de sănătate, protecție și bunăstare a animalelor. Comisia Europeană pune la dispoziție publicului rapoartele acesteia. În cazul rapoartelor privind controalele efectuate în România, Comisia Europeană furnizează Autorității un proiect de raport pentru comentarii și ia în considerare acele comentarii pentru a pregăti raportul final și pentru a publica comentariile Autorității împreună cu raportul final.

(4) a) Comisia Europeană stabilește un program de control anual, îl comunică anticipat României și întocmește raportul privind rezultatele acestuia. Comisia Europeană poate amenda programul pentru a ține cont de evoluțiile din domeniile privind siguranța hranei pentru animale și a alimentelor, sănătatea, protecția, bunăstarea animalelor și sănătatea plantelor.

b) O procedură identică se aplică și atunci când experți ai Autorității participă alături de experți ai Comisiei Europene la efectuarea de inspecții ad-hoc în statele membre ale Uniunii Europene.

(5) Autoritatea trebuie:

a) să ia măsuri ulterioare corespunzătoare în lumina recomandărilor ce rezultă din controalele comunitare;

b) să acorde întreaga asistență necesară și să furnizeze toate documentele și alt suport tehnic pe care îl solicită experții Comisiei Europene pentru a-i ajuta să efectueze controalele în mod eficient și efectiv;

c) să se asigure că experții Comisiei Europene au acces la toate facilitățile sau la părți ale acestora și la informații, incluzând sistemele informatice, relevante pentru realizarea atribuțiilor acestora.

(6) Reguli detaliate privind controalele comunitare în România sau în statele membre ale Uniunii Europene pot fi elaborate ori amendate în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

ARTICOLUL 45

Controalele comunitare în țări terțe

(1) Experții din România colaborează cu experții Comisiei Europene în efectuarea controalelor oficiale în țări terțe, pentru a verifica, pe baza informațiilor prevăzute la art. 46 alin. (1), conformitatea sau echivalența legislației și a sistemelor țărilor terțe cu legislația comunitară în domeniul hranei pentru animale și cu cea în domeniul alimentelor, precum și cu legislația comunitară privind sănătatea animalelor. Comisia Europeană poate numi experți din România sau din statele membre ale Uniunii Europene pentru a-i asista pe experții proprii. Astfel de controale oficiale trebuie să se refere în special la:

a) legislația țării terțe;

b) organizarea autorităților competente ale țării terțe, puterile și independența acestora, supravegherea la care acestea sunt supuse și autoritatea pe care o au pentru a aplica efectiv legislația aplicabilă;

c) instruirea personalului privind efectuarea de controale oficiale;

d) resursele ce includ facilități de diagnostic disponibile autorităților competente;

e) existența și funcționarea procedurilor de control documentate și a sistemelor de control bazate pe priorități;

f) atunci când este aplicabil, situația privind sănătatea animalelor, zoonozele și sănătatea plantelor și procedurile pentru notificarea Comisiei Europene și a organismelor internaționale relevante privind focare ale bolilor animalelor și ale plantelor;

g) extinderea și funcționarea controalelor oficiale privind activitățile de import de animale, de plante și de produse ale acestora;

h) asigurările pe care țara terță le poate oferi în ceea ce privește conformitatea sau echivalența cu cerințele comunitare.

(2) Pentru a facilita eficiența și eficacitatea controalelor într-o țară terță, Comisia Europeană poate, înainte de efectuarea unor astfel de controale, să solicite ca țara terță respectivă să furnizeze informațiile prevăzute la art. 46 alin. (1) și, atunci când se consideră corespunzător, înregistrările scrise referitoare la implementarea unor astfel de controale.

(3) Frecvența controalelor comunitare în țări terțe trebuie să fie determinată pe baza:

a) unei evaluări a riscului pentru produsele exportate în Comunitatea Europeană sau în România;

b) prevederilor legislației comunitare;

c) volumului și naturii activităților de import din țara terță respectivă;

d) rezultatelor controalelor pe care serviciile Comisiei Europene sau alte organisme de inspecție le-au efectuat deja;

e) rezultatelor controalelor la import sau ale oricăror alte controale pe care autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene ori ale României le-au efectuat;

f) informațiilor primite de la Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentelor sau de la organisme similare;

g) informațiilor primite de la organisme recunoscute internațional, cum ar fi Organizația Mondială a Sănătății (OMS), Comisia Codex Alimentarius și Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor (OIE), sau din alte surse;

h) dovezii privind situații de boli emergente sau alte circumstanțe ce pot duce la existența unor riscuri pentru sănătatea animalelor, plantelor ori hranei pentru animale și a alimentelor importate dintr-o țară terță;

i) necesității de a investiga sau de a răspunde situațiilor de urgență în țări terțe, individual.

Criteriile pentru stabilirea riscului în scopul unei evaluări a riscului la care s-a referit lit. a) trebuie să fie decise în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

(4) Procedura și regulile detaliate pentru controale în țări terțe pot fi determinate sau amendate în conformitate cu cerințele Uniunii Europene. Acestea trebuie să includă, în special, proceduri și reguli detaliate referitoare la:

a) controale în țări terțe în contextul unui acord bilateral;

b) controale în alte țări terțe.

În conformitate cu aceeași procedură, pot fi stabilite tarife pentru controalele prevăzute anterior, pe o bază reciprocă.

CAPITOLUL II

Condiții de import

ARTICOLUL 46

Condiții generale de import

(1) Autoritatea este responsabilă pentru solicitarea țărilor terțe care intenționează să exporte bunuri în România, să furnizeze următoarele informații corecte și actualizate cu privire la organizarea generală și managementul sistemelor sanitare de control:

a) orice reglementări sanitare sau fitosanitare adoptate ori propuse spre a fi adoptate pe teritoriul acesteia;

b) orice proceduri de control și inspecție, tratamente folosite pentru producție și carantină, proceduri de autorizare a limitelor de toleranță a pesticidelor și proceduri de autorizare a aditivilor alimentari, aplicate pe teritoriul acesteia;

c) proceduri de evaluare a riscului, factorii luați în considerație, precum și determinarea nivelului corespunzător de protecție sanitară sau fitosanitară;

d) după caz, acțiunile ulterioare întreprinse ca urmare a recomandărilor făcute în conformitate cu controalele prevăzute la art. 45.

(2) Informațiile la care se referă alin. (1) trebuie să fie în concordanță cu natura bunurilor, ținându-se cont de situația și structura specifică a țării terțe și de natura produselor exportate în România. Informațiile trebuie să se refere la bunurile destinate pentru a fi exportate în România.

(3) De asemenea, informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se pot referi la:

- a) rezultatele controalelor naționale efectuate asupra bunurilor destinate pentru a fi exportate în România;
- b) schimbările importante ce au avut loc în structura și funcționarea sistemelor de control relevante, în special pentru a se respecta cerințele sau recomandările naționale.

(4) Atunci când o țară terță nu furnizează astfel de informații sau atunci când astfel de informații sunt inadecvate, pot fi fixate condiții specifice de import, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene, pe o bază individuală și strict temporară, ca urmare a consultațiilor cu țara terță în cauză.

(5) Liniile directe care specifică modul în care trebuie să fie redactate și prezentate Autorității informațiile la care se referă alin. (1), (2) și (3), precum și măsurile tranzitorii ce acordă timp țărilor terțe pentru a pregăti aceste informații trebuie să fie stabilite în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

ARTICOLUL 47

Condiții specifice de import

(1) În măsura în care condițiile și procedurile detaliate ce trebuie să fie respectate când se importă bunuri din țări terțe sau din regiuni ale acestora nu sunt prevăzute de legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică și, în special, de Hotărârea Guvernului nr. 955/2005 ce transpune Regulamentul nr. 854/2004/CE, acestea trebuie să fie elaborate, dacă este necesar, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

(2) Condițiile și procedurile detaliate la care se referă alin. (1) pot include:

- a) stabilirea unei liste de țări terțe din care pot fi importate în România produse specifice;
- b) stabilirea de modele de certificate ce însoțesc loturile de transport;
- c) condiții speciale de import, depinzând de tipul de produs sau animal și de riscurile posibile asociate cu acestea.

(3) Țările terțe sunt incluse pe listele prevăzute la alin. (2) lit. a) numai dacă autoritățile competente ale acestora furnizează garanții corespunzătoare cu referire la conformitatea sau echivalența cu legislația națională ce transpune legislația comunitară în domeniul hranei pentru animale și cea în domeniul alimentelor, precum și cu regulile de sănătate a animalelor.

(4) Când se elaborează sau se actualizează liste, trebuie să se țină cont, în special, de următoarele criterii:

- a) legislația țării terțe pentru sectorul respectiv;
- b) structura și organizarea autorității competente din țara terță și a serviciilor de control ale acesteia, precum și puterile de care dispune aceasta și garanțiile ce pot fi furnizate cu privire la implementarea legislației respective;
- c) existența de controale oficiale adecvate;
- d) regularitatea și rapiditatea informațiilor furnizate de țara terță referitoare la prezența riscurilor asociate hranei pentru animale, alimentelor și animalelor vii;
- e) garanțiile acordate de o țară terță că:

- (i) în fapt, condițiile aplicate întreprinderilor din care pot fi importate hrană pentru animale și alimente în România sunt conforme cu sau sunt echivalente cu cerințele legislației naționale ce transpune legislația comunitară în domeniul

hranei pentru animale și legislația în domeniul alimentelor;

- (ii) este elaborată și actualizată o listă cu astfel de întreprinderi;
- (iii) lista de întreprinderi și versiunile actualizate ale acesteia sunt comunicate Comisiei Europene fără întârziere;
- (iv) întreprinderile sunt supuse unor controale regulate și eficiente de către autoritatea competentă a țării terțe.

(5) Atunci când se adoptă condițiile speciale de import la care se referă alin. (2) lit. c), trebuie să se țină cont de informațiile pe care țările terțe respective le-au furnizat și, atunci când este necesar, de rezultatele controalelor comunitare sau ale experților români, efectuate în astfel de țări terțe. Pot fi stabilite condiții speciale de import pentru un singur produs sau pentru un grup de produse. Acestea se pot aplica unei singure țări terțe, unor regiuni dintr-o țară terță sau unui grup de țări terțe.

ARTICOLUL 48

Echivalență

(1) Ca urmare a implementării unui acord de echivalență sau unui audit satisfăcător, se poate lua o decizie, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene, recunoscându-se că măsurile pe care țările terțe sau regiuni ale acestora le aplică în anumite zone oferă garanții echivalente cu cele aplicate în România, dacă țările terțe furnizează dovezi obiective în această privință.

(2) Decizia la care se referă alin. (1) trebuie să stabilească condițiile ce reglementează activitățile de import din acea țară terță sau regiune a acesteia. Condițiile pot include:

- a) natura și conținutul certificatelor ce trebuie să însoțească produsele;
- b) cerințe specifice aplicabile importului în România;
- c) proceduri pentru elaborarea și amendarea listelor cu regiunile sau întreprinderile din care sunt permise importuri, atunci când este necesar.

(3) Decizia la care se referă alin. (1) trebuie să fie abrogată în conformitate cu cerințele Uniunii Europene și fără întârziere, atunci când oricare dintre condițiile pentru recunoașterea echivalenței, stabilite în momentul adoptării acesteia, încetează să mai fie îndeplinite.

CAPITOLUL III

Instruirea personalului de control

ARTICOLUL 49

Instruirea personalului de control

(1) Cursurile de instruire organizate de Comisia Europeană pentru personalul autorităților competente responsabile pentru controalele oficiale sunt accesibile participanților din România.

(2) Aceste cursuri de instruire trebuie să servească la elaborarea unei abordări armonizate a controalelor oficiale în statele membre. Acestea pot include, în special, instruire referitoare la:

- a) legislația națională ce transpune legislația comunitară în domeniul hranei pentru animale și legislația în domeniul alimentelor, precum și regulile de sănătate și bunăstare a animalelor;

b) metodele și tehnicile de control, cum ar fi auditarea sistemelor pe care operatorii le creează pentru a se conforma cu legislația în domeniul hranei pentru animale și cu legislația în domeniul alimentelor, precum și cu regulile de sănătate și bunăstare a animalelor;

c) controalele ce trebuie să fie efectuate pentru bunurile importate în România;

d) metode și tehnici de producere, prelucrare și comercializare a hranei pentru animale și a alimentelor.

CAPITOLUL IV

Alte activități naționale

ARTICOLUL 50

Controale ale țărilor terțe în România

(1) Experții Comisiei Europene pot, la solicitarea și în cooperare cu autoritățile competente din România, să asiste România în timpul controalelor pe care țările terțe le efectuează în aceasta.

(2) În astfel de cazuri, România, ca stat pe al cărui teritoriu o țară terță trebuie să efectueze un control, trebuie să informeze Comisia Europeană despre planificarea, domeniul, documentele și orice alte informații importante ce ajută Comisia Europeană să ia parte în mod efectiv la control.

(3) Asistența Comisiei Europene servește în special pentru:

a) a clarifica legislația comunitară în domeniul hranei pentru animale și legislația în domeniul alimentelor, transpusă în legislația națională, precum și regulile de sănătate și bunăstare a animalelor;

b) a furniza informații și date disponibile la nivel comunitar ce pot fi folositoare pentru controlul efectuat de către țara terță;

c) a asigura uniformitatea cu privire la controalele efectuate de țările terțe.

TITLUL VII

Măsuri naționale de implementare

ARTICOLUL 51

Măsuri în caz de neconformitate

(1) Atunci când autoritățile competente identifică o neconformitate, acestea trebuie să ia măsuri pentru a se asigura că operatorul remediază situația. Atunci când decid ce măsuri trebuie întreprinse, autoritățile competente trebuie să țină cont de natura neconformității și de constatările anterioare cu privire la neconformitate.

(2) Măsurile trebuie să includă, după caz:

a) impunerea unor proceduri de salubritate sau a oricăror alte măsuri considerate necesare pentru a se asigura siguranța hranei pentru animale ori siguranța alimentelor și conformitatea cu legislația în domeniul hranei pentru animale și al alimentelor, cu reguli privind sănătatea și bunăstarea animalelor;

b) restricția sau interzicerea punerii pe piață, importului ori exportului de hrană pentru animale, alimente sau animale;

c) monitorizarea și, dacă este necesar, ordonarea retragerii de pe piață și de la consumator și/sau distrugerea hranei pentru animale sau a alimentelor;

d) autorizarea de a se utiliza hrană pentru animale sau alimente pentru alte scopuri decât cele pentru care acestea erau destinate inițial;

e) suspendarea funcționării ori închiderea totală sau a unei părți a întreprinderii respective, pe o perioadă de timp corespunzătoare;

f) suspendarea sau retragerea autorizării întreprinderii;

g) măsurile prevăzute la art. 19 privind transporturile ce provin din țări terțe;

h) orice altă măsură pe care autoritatea competentă o consideră necesară.

(3) Autoritățile competente trebuie să transmită operatorului respectiv sau unui reprezentant al acestuia o notificare scrisă a deciziei acestora privind măsurile luate în conformitate cu alin. (1), împreună cu motivele deciziei.

(4) După caz, Autoritatea trebuie, de asemenea, să notifice autorității competente a statului membru al Uniunii Europene expeditor decizia sa.

(5) Toate cheltuielile generate conform cu prezentul articol trebuie să fie suportate de operatorul responsabil cu activitate în domeniul hranei pentru animale și de către cel cu activitate în domeniul alimentar.

(6) Autoritatea trebuie să notifice Comisiei Europene, fără întârziere, prevederile aplicabile pentru încălcări ale legislației în domeniul hranei pentru animale și ale legislației în domeniul alimentelor, precum și orice alt amendament ulterior.

TITLUL VIII

Dispoziții finale

ARTICOLUL 52

Măsuri de implementare

Pot fi stabilite măsuri de implementare necesare pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentei hotărâri, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene. Aceasta se aplică în special pentru:

a) delegarea atribuțiilor de control organismelor de control prevăzute la art. 5, atunci când aceste organisme de control funcționau înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărâri;

b) orice modificare cu privire la standardele prevăzute la art. 12 alin. (2);

c) neconformitatea prevăzută la art. 28 ce determină creșterea cheltuielilor ce rezultă din controale oficiale suplimentare;

d) cheltuielile generate în conformitate cu art. 51;

e) regulile referitoare la analizele microbiologice, fizice și/sau chimice, efectuate în cadrul controalelor oficiale, în special în caz de suspiciune de risc și incluzând supraveherea siguranței produselor importate din țări terțe;

f) definirea a ceea ce se consideră a fi hrană pentru animale de origine animală în scopul prezentei hotărâri.

ARTICOLUL 53

Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentele reguli.

AUTORITĂȚI COMPETENTE**CAPITOLUL I****Tematica pentru instruirea personalului care efectuează controale oficiale**

1. Diferite tehnici de control, cum ar fi audit, prelevare de probe și inspecții
2. Proceduri de control
3. Legislație în domeniul hranei pentru animale și legislație în domeniul alimentelor
4. Diferitele etape de producere, prelucrare și distribuție și riscurile posibile pentru sănătatea publică și, după caz, pentru sănătatea animalelor, a plantelor și pentru mediu
5. Evaluarea neconformității cu legislația în domeniul hranei pentru animale și cu legislația în domeniul alimentelor
6. Pericole la producerea hranei pentru animale și a alimentelor
7. Evaluarea aplicării procedurilor HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point)
8. Sisteme de management, cum ar fi programe de asigurare a calității pe care întreprinderile cu activitate în domeniul hranei pentru animale și cele cu activitate în domeniul alimentelor le aplică și evaluarea acestora în măsura în care acestea sunt relevante pentru cerințele legislației în domeniul hranei pentru animale sau ale legislației în domeniul alimentelor
9. Sisteme de certificare oficială
10. Planuri de contingență pentru situații de urgență ce includ comunicarea între Autoritate și Comisia Europeană
11. Proceduri și implicații legale ale controalelor oficiale
12. Examinarea unor materiale documentare scrise și a altor înregistrări, inclusiv cele privind testarea competenței, acreditarea și evaluarea riscului, ce pot fi relevante pentru

evaluarea conformității cu legislația în domeniul hranei pentru animale sau cu legislația în domeniul alimentelor. Aceasta poate include aspecte financiare și comerciale

13. Orice alt domeniu, inclusiv sănătatea și bunăstarea animalelor, pentru a asigura conformitatea controalelor oficiale cu prezenta hotărâre.

CAPITOLUL II**Domenii de aplicare pentru proceduri de control**

1. Organizarea autorităților competente și relația dintre Autoritate și autoritățile cărora aceasta le-a delegat responsabilități pentru a efectua controale oficiale
2. Relația dintre autoritățile competente și organismele de control cărora acestea le-au delegat responsabilități privind controalele oficiale
3. O declarație privind obiectivele ce trebuie atinse
4. Sarcinile, responsabilitățile și obligațiile personalului
5. Proceduri de prelevare de probe, metode și tehnici de control, interpretarea rezultatelor și decizii în consecință
6. Programe de monitorizare și de supraveghere
7. Asistență mutuală în cazul în care controalele oficiale solicită ca măsurile să fie luate de România sau de unul ori mai multe state membre ale Uniunii Europene
8. Măsuri ce trebuie să fie luate în urma controalelor oficiale
9. Cooperarea cu alte servicii sau departamente ce pot avea responsabilități relevante
10. Verificarea dacă metodele de prelevare de probe, metodele de analiză și testele de detectare sunt corespunzătoare
11. Orice altă activitate sau informații solicitate pentru funcționarea efectivă a controalelor oficiale.

CARACTERIZAREA METODELOR DE ANALIZĂ

(1) Metodele de analiză trebuie să fie caracterizate prin următoarele criterii:

- a) acuratețe;
- b) aplicabilitate (matrice și limitele concentrațiilor);
- c) limita de detecție;
- d) limita de determinare;
- e) precizie;
- f) repetabilitate;
- g) reproductibilitate;
- h) recuperare;
- i) selectivitate;
- j) sensibilitate;
- k) linearitate;
- l) măsurarea marjei de eroare;
- m) alte criterii ce pot fi selectate ca fiind necesare.

(2) Valorile preciziei la care se referă alin. (1) lit. e) trebuie să fie obținute prin teste de verificare interlaboratoare, realizate în conformitate cu un protocol recunoscut internațional (de exemplu: ISO 5725:1994 sau Protocolul armonizat internațional IUPAC) sau pe baza unor teste de conformitate, atunci când au fost stabilite criteriile

de performanță pentru metodele analitice. Valorile reproductibilității și repetabilității trebuie să fie exprimate într-o formă recunoscută internațional (de exemplu, intervale de siguranță de 95%, așa cum sunt definite de ISO 5725:1994 sau de IUPAC). Rezultatele testelor de verificare interlaboratoare trebuie să fie publicate sau accesibile fără restricții.

(3) Trebuie să se acorde prioritate metodelor de analiză aplicabile unitar diferitelor grupuri de produse față de metodele ce se aplică numai produselor individuale.

(4) În situațiile în care metodele de analiză pot fi validate în cadrul unui singur laborator, acestea ar trebui să fie apoi validate în conformitate cu, de exemplu, liniile directe armonizate IUPAC sau atunci când au fost stabilite criteriile de performanță pentru metode analitice, acestea trebuie să fie bazate pe teste de conformitate cu aceste criterii.

(5) Metodele de analiză adoptate în baza prezentei hotărâri trebuie să fie editate sub formele standard pentru metode de analiză recomandate de ISO.

**ACTIVITĂȚI ȘI SUME MINIME
pentru stabilirea tarifelor privind controalele oficiale asupra întreprinderilor naționale**

SECȚIUNEA A

Activități

Se percep tarife pentru următoarele activități:

1. activitățile cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 21/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind controalele veterinare pentru comerțul dintre România și statele membre ale Uniunii Europene cu produse animaliere și de origine animală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 11 martie 2003, ce transpune Directiva nr. 89/662/CE, în Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 11 aprilie 2003, ce transpune Directiva nr. 90/425/CE, în Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 425/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind protecția animalelor în timpul sacrificării sau uciderii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 9 decembrie 2002, ce transpune Directiva nr. 93/119/CE, în Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 357/2001 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animale vii și la produsele lor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 23 noiembrie 2001, ce transpune Directiva nr. 96/23/CE, pentru care autoritățile competente percep în mod curent tarife ce sunt conforme cu Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 16/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind finanțarea inspecțiilor și controalelor veterinare efectuate asupra produselor destinate comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și România sau importului din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 10 martie 2003, ce transpune Directiva nr. 85/73/CE;

2. autorizarea întreprinderilor cu activitate în domeniul hranei pentru animale.

SECȚIUNEA B

Sume minime

Autoritățile competente trebuie să perceapă cel puțin sumele minime pentru tarifele privind controalele referitoare la produsele din următoarea listă.

CAPITOLUL I

Sume minime pentru tarifele pentru inspecția la tăiere

a) carne de vită de la:	
— bovine adulte:	5 euro/animal;
— tineret bovin:	2 euro/animal;
b) solipede și ecvidee:	3 euro/animal;
c) carne de porc: animale cu greutatea carcasei:	
— mai mică de 25 kg:	0,5 euro/animal;
— egală sau mai mare de 25 kg:	1 euro/animal;

d) carne de oaie și carne de capră: animale cu greutatea carcasei:	
— mai mică de 12 kg:	0,15 euro/animal;
— egală sau mai mare de 12 kg:	0,25 euro/animal;
e) carne de pasăre:	
— găini și bibilici:	0,005 euro/animal;
— rațe și găște:	0,01 euro/animal;
— curci:	0,025 euro/animal;
— carne de iepure de fermă:	0,005 euro/animal.

CAPITOLUL II

Sume minime pentru tarifele pentru controalele în unitățile de tranșare

Pentru o tonă de:

a) carne de vită, carne de vițel, carne de porc, carne de solipede/ecvidee, carne de oaie și carne de capră:	2 euro;
b) carne de pasăre și carne de iepure de fermă:	1,5 euro;
c) carne de vânat de fermă și carne de vânat sălbatic:	
— păsări vânat mic și vânat terestru:	1,5 euro;
— carne de ratite (struț, emu, nandu):	3 euro;
— carne de mistreț și de rumegătoare:	2 euro.

CAPITOLUL III

Sume minime pentru tarifele pentru controalele în unitățile de prelucrare a vânatului

a) păsări vânat mic:	0,005 euro/animal;
b) vânat mic terestru:	0,01 euro/animal;
c) ratite:	0,5 euro/animal;
d) mamifere terestre:	
— mistreț:	1,5 euro/animal;
— rumegătoare:	0,5 euro/animal.

CAPITOLUL IV

Sume minime pentru tarifele aplicabile producției de lapte

— 1 euro/30 tone; și
— 0,5 euro/tonă peste limita de 30 de tone.

CAPITOLUL V

Sume minime pentru tarifele aplicabile producerii și punerii pe piață de produse de pescuit și de acvacultură

a) prima punere pe piață de produse de pescuit și de acvacultură:	
— 1 euro/tonă pentru primele 50 de tone valorificate lunar;	
— 0,5 euro/tonă peste limita de 50 de tone;	
b) prima vânzare pe piața de pește:	
— 0,5 euro/tonă pentru primele 50 de tone valorificate lunar;	
— 0,25 euro/tonă peste limita de 50 de tone;	
c) prima vânzare în cazul lipsei gradării sau gradării insuficiente pentru prospețime și/sau dimensiune, în conformitate cu legislația națională care transpune legislația comunitară specifică ce stabilește standarde comune de comercializare pentru anumite produse de pescuit:	

— 1 euro/tonă pentru primele 50 de tone valorificate lunar;

— 0,5 euro/tonă peste limita de 50 de tone.

Tarifele percepute cu privire la speciile prevăzute de legislația comunitară transpusă în legislația națională ce stabilește reguli detaliate pentru aplicarea standardelor

comune de comercializare pentru anumite sortimente de pește proaspăt sau refrigerat nu trebuie să depășească 50 de euro/transport.

Autoritățile competente trebuie să perceapă 0,5 euro/tonă pentru prelucrarea produselor de pescuit și de acvacultură.

*ANEXA Nr. 4
la reguli*

ACTIVITĂȚI ȘI SUME MINIME

pentru stabilirea tarifelor privind controalele oficiale asupra produselor și animalelor vii introduse în România

SECȚIUNEA A

Activități sau controale

Activitățile sunt cele cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 71/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare ce stabilește principiile care reglementează organizarea controalelor veterinare privind produsele ce intră în România din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 12 martie 2003, ce transpune Directiva nr. 97/78/CE, în Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 83/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind stabilirea principiilor care reglementează organizarea controalelor veterinare pentru animalele care intră în România din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 12 martie 2003, ce transpune Directiva nr. 91/496/CE, pentru care autoritățile competente percep în mod curent tarife ce sunt conforme cu Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 16/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind finanțarea inspecțiilor și controalelor veterinare efectuate asupra produselor destinate comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene sau importului din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 10 martie 2003, ce transpune Directiva nr. 85/73/CE.

SECȚIUNEA B

Tarife

CAPITOLUL I

Tarife aplicabile cărnii importate

Sumele minime ale tarifelor pentru controlul oficial la importul unui transport de carne sunt fixate la:

- 55 euro/transport până la 6 tone;
- 9 euro/tonă până la 46 de tone; și
- 420 euro/transport peste 46 de tone.

CAPITOLUL II

Tarife aplicabile produselor de pescuit importate

(1) Tariful minim pentru controlul oficial la importul unui transport de produse de pescuit este fixat la:

- 55 euro/transport până la 6 tone;
- 9 euro/tonă până la 46 de tone; și
- 420 euro/transport peste 46 de tone.

(2) Valoarea prevăzută anterior pentru controlul oficial la importul unui transport de produse de pescuit transportate în vrac trebuie să fie:

- 600 euro/vas cu o încărcătură de produse de pescuit până la 500 de tone;

b) 1.200 euro/vas cu o încărcătură de produse de pescuit până la 1.000 de tone;

c) 2.400 euro/vas cu o încărcătură de produse de pescuit până la 2.000 de tone;

d) 3.600 euro/vas cu o încărcătură de produse de pescuit mai mare de 2.000 de tone.

(3) Trebuie să se aplice prevederile prevăzute în anexa nr. 3 la Reguli privind controalele oficiale efectuate pentru a se asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și cea pentru alimente și cu regulile de sănătate și de bunăstare a animalelor, secțiunea B, cap. V, pct. a), în cazul produselor pescuite din mediul natural al acestora și debarcate direct de către un vas de pescuit ce navighează sub pavilionul unei țări terțe.

CAPITOLUL III

Tarifele aplicabile produselor din carne și cărnii de pasăre, vânat sălbatic, iepure, vânat de fermă, subproduselor și hranei de origine animală destinată animalelor

(1) Tariful minim pentru controlul oficial la importul unui transport de produse de origine animală, altele decât cele prevăzute la cap. I și II, sau al unui transport de subproduse de origine animală ori al unui transport de hrană pentru animale este fixat la:

- 55 euro/transport până la 6 tone;
- 9 euro/tonă până la 46 de tone; și
- 420 euro/transport peste 46 de tone.

(2) Valoarea prevăzută anterior pentru controlul oficial la importul unui transport de produse de origine animală, altele decât cele prevăzute la cap. I și II, al unui transport de subproduse de origine animală sau al unui transport de hrană pentru animale, transportate în vrac, trebuie să fie:

- 600 euro/vas cu o încărcătură de produse până la 500 de tone;
- 1.200 euro/vas cu o încărcătură de produse până la 1.000 de tone;
- 2.400 euro/vas cu o încărcătură de produse până la 2.000 de tone;
- 3.600 euro/vas cu o încărcătură de produse mai mare de 2.000 de tone.

CAPITOLUL IV

Tariful aplicabil tranzitului prin România de produse și animale vii

Valoarea tarifelor pentru controlul oficial la tranzitul de produse și animale vii prin România este fixată la un nivel minim de 30 euro, crescută cu 20 euro/sfert de oră, pentru fiecare membru al personalului implicat în controale.

CAPITOLUL V

Tarifele aplicabile animalelor vii importate

(1) Tariful pentru controlul oficial la importul unui transport de animale vii este fixat:

a) pentru bovine, ecvidee, porcine, ovine, caprine, păsări, iepuri, păsări vânat mic sau vânat terestru și următoarele mamifere terestre: porc mistreț și rumegătoare, la:

- 55 euro/transport până la 6 tone;
- 9 euro/tonă până la 46 de tone; și
- 420 euro/transport peste 46 de tone;

b) pentru animale din alte specii, la costul real de inspecție exprimat pentru un animal sau pentru o tonă importată, la:

- 55 euro/transport până la 46 de tone; sau
- 420 euro/transport peste 46 de tone.

(2) Poate fi aplicat un nivel mai scăzut al tarifelor pentru activitățile de import din anumite țări terțe, la solicitarea Autorității, însoțită de documente de susținere corespunzătoare și în conformitate cu cerințele Uniunii Europene referitoare la acest aspect.

*ANEXA Nr. 5
la reguli*

CRITERII**ce trebuie să fie luate în considerare pentru calcularea tarifelor**

1. Salariile personalului implicat în efectuarea controalelor oficiale
2. Costurile pentru personalul implicat în efectuarea controalelor, incluzând costuri pentru facilități, instrumente, echipamente, instruirii, călătoriile și costuri asociate
3. Costurile pentru analize de laborator și prelevare de probe.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 047891